

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Belgie Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus

Geneeskundestages afgeraden Afrika gevaarlijk volgens K.U.Leuven

Studenten geneeskunde die een aanvraag doen om stage te lopen in een Afrikaans land, krijgen van hun faculteit resoluut een rjet. Een aantal studenten klaagt aan dat alle Afrikaanse landen over dezelfde kam geschoren worden.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Wie in het zesde jaar een deel van zijn stage in het buitenland wil doen, kan stageplekken kiezen uit categorieën als 'Filippijnen', 'Zuid-Amerika', maar ook 'diverse landen', voor eigen voorstellen. Daar gaat het al fout, klagen enkele studenten. "Eigen voorstellen zijn welkom, maar zo gauw het Afrika betreft, lijkt men principieel niet bereid om te kijken naar concrete voorstellen in concrete situaties," klaagt geneeskundestudent Arne Beguin, wiens aanvragen geweigerd werden.

"Men begon erover dat 'in Afrika' het HIV-besmettingsgevaar bij prikongevallen te groot is, en dat de wegeninfrastructuur er ondermaats is. Dat zijn toch factoren die van land tot land verschillen? Niet élk land heeft een hoog aantal seropositieven of kent een slecht wegennet," zegt Arne. "Ik vroeg hen op zijn minst te kijken naar de objectieve reisadviezen van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, of te

luisteren naar commentaar van professoren die vaak ter plekke komen en zelfs positief zijn over bepaalde stages. Maar daar hadden ze ook geen oren naar."

Professor Paul De Leyn, verantwoordelijke voor de buitenlandse stages aan de geneeskunde-faculteit, haalt aan dat er vroeger wel samenwerkingsverbanden waren, maar dat na een zwaar verkeersongeval — waarbij een student gerepatriëerd moest worden — de samenwerking is stopgezet. "Bovendien is toen ook beslist om voorlopig geen enkel Afrikaans land weer toe te laten, iets wat we om de twee jaar kunnen her-evalueren."

VOORKENNIS

"Ikzelf ben nog niet in Afrika geweest, maar we moeten wel minstens een kennis hebben van de streek, iets wat we per regio apart moeten bekijken," aldus de Leyn.

Sommige argumenten verliezen echter hun overtuigingskracht als zelfs binnen de faculteit de meningen verdeeld zijn. Voor professor de Leyn valt bijvoorbeeld het prikgevaar te relativiseren: "De studenten kunnen dubbele handschoenen aantrekken en antivirale medicatie meenemen om bij een ongeval de kans op besmetting te verkleinen." Decaan van de Faculteit Geneeskunde Bernard Himpens vindt dat laatste vanwege levertoxische effecten en de onervarenheid van beginnende artsen onaan-

"Handen af van de Fons"

Het stormachtige leven van Fons Sapientiae: lees er alles over op pagina 12

vaardbaar.

Dat stagiars goed voorbereid moeten zijn en elementaire kennis nodig hebben, wordt door de studenten niet betwist. Een grondige kennis van het land en de cultuur is essentieel voor een goed begrip.

KWALITEITSBEWAKING

Maar de taal kan volgens Hilde Groenen, administratief medewerker voor stages, ook een hindernis zijn. "Het is absoluut nodig dat zij ook de taal spreken. De studenten kunnen toch moeilijk bijvoorbeeld Swahili gaan leren?" Op de suggestie dat men in heel wat Afrikaanse landen ook Frans en Engels spreekt,

vraagt Groenen of dat ook geldt voor de patiënten zelf.

Een laatste argument betreft volgens professor Himpens de kwaliteitsbewaking: "Aangezien een stage een verplicht opleidingsonderdeel is, moeten er ook eindtermen gehaald worden. Het is onze verantwoordelijkheid om die aan onze studenten aan te bieden. Men zal in Afrika wel het materiaal hebben om bijvoorbeeld een kankerdiagnose te stellen, maar hoog-technologische, gespecialiseerde behandelingen zoals hier zijn daar wellicht niet mogelijk."

Aan onder andere de UGent behoren stages in Afrika wel tot de mogelijkheden, en reageert men

verbaasd op de aangehaalde argumenten. "Een stage is voor ons net een meerwaarde. Voor sommigen bepaalt het zelfs het verdere verloop van hun studies," weet Jan Philippé, Erasmus FCI-voorzitter aan de Gentse Geneeskundefaculteit. Phillipé geeft toe dat gespecialiseerde kankerbehandelingsmethodes zoals in België niet universeel te vinden zijn. "Maar de opleiding arts is zo veel breder. Ook onze stages duren drie maanden, en we sturen heus niemand naar een stageplek — eender waar — als we niet zeker zijn dat de eindtermen gehaald kunnen worden."

De tegenkanting is overigens niet enkel aanwezig bij de verplichte stages. Ook het uitgewerkte projectvoorstel van een student biomedische wetenschappen om een thesistage in Mali over malaria te doen, werd afgekeurd. Dat is des te opmerkelijker omdat daar van eindtermen geen sprake is. "Afrika is voor dit domein dé werkplek bij uitstek, en ik had volledig de steun van een begeleidende professor. Aan de faculteit kreeg ik echter op verschillende momenten verschillende excusen te horen. Nu ik geneeskunde studeer en een project voor Zuid-Amerika ingediend heb, doet men gelukkig niet moeilijk," besluit de student.

Veto evalueert rector Vervenne

Eind december weet Marc Vervenne of hij er nog vier jaar of minder mag bijdoen als rector van de K.U.Leuven. Geen sprake meer van een herverkiezing: sinds dit jaar wordt de rector van onze universiteit geëvalueerd in het midden van zijn mandaat.

De procedure van evaluatie is vastgelegd in het Organiek Reglement, de grondwet van de universiteit. Een commissie onder leiding van professor-emeritus Jef Roos be vraagt mensen van binnen de universiteit, decanen, studenten en

enkele externen. Dat doet ze aan de hand van het 'profiel van de rector', dat in 2004 werd vastgelegd door de Inrichtende Overheid (IO). Op basis van de neergeschreven resultaten beslist de IO of Vervenne aangesteld blijft, of niet.

Aandachtspunten tijdens de gesprekken vormen de professionaliteit en de integriteit van de rector. Heeft de rector voldoende politieke en sociale feeling om als bestuurder de belangen van zijn universiteit te verdedigen? Ook

zijn leiderskwaliteiten worden bevestigd. Kan hij inspireren en motiveren? Treedt hij besluitvaardig op?

De verhouding tussen visie, organisatie en realisatie is een andere belangrijke toetssteen. Kan de rector zijn langetermijndoelstellingen omzetten in een strategisch plan? En kan Vervenne waar nodig kordaat bijsturen? Een laatste aandachtspunt is de uitstraling van de rector. Vertegenwoordigt Vervenne gezagsvol de universiteit? Geeft hij blijk van overtuigingskracht? Legt

de ouddecaan van de faculteit theologie vlot contacten op extern vlak, bijvoorbeeld met de overheid?

Veto zou niet zijn als het zelf geen antwoorden zou formuleren op deze prangende vragen. Tot in december belichten we kritisch het beleid van onze rector Vervenne. Deze week, op pagina drie, schijnen we ons licht op de evaluatieprocedure.

(MG & KL)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

Veto trakteert

2 tickets voor

Feest in de

Boekerij

Zie pagina 12

Flexibilisering: de doos van Pandora geopend? “Meer keuze is niet altijd beter”

Studenten die al enkele jaren rondhangen op de universiteit moeten het tussen twee cafébezoeken door al gemerkt hebben: als student kan je steeds meer je vakken zelf kiezen. Het klassieke jaarprogramma verdwijnt door de grote groep IAJ'ers en door de beslissing om op termijn niet langer “in jaren te denken.” Een goede zaak?

WARD NEYRINCK |

Volgens vele “hogere kringen” zoals universiteitsbesturen en — raden en het Ministerie van Onderwijs is meer flexibilisering noodzakelijk ‘omwille van Europa’, vanwege de keuze die jaren geleden gemaakt werd om tot een geharmoniseerd hoger onderwijs te komen. Kort samengevat: alle Vlaamse historische frivoliteiten in het hoger onderwijslandschap moeten eruit, want in het buitenland doet men het anders.

“Wie kan kiezen is verantwoordelijk voor zijn eigen falen”

Een tweede belangrijk argument wordt maar zelden expliciet uitgesproken. Meer keuze zou hoe dan ook goed zijn. Toon Vandeveld, decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, van wiens hand onlangs een kritisch artikel verscheen jegens flexibilisering in het driemaandelijks blad van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR), *Delta*, meent dat dit niet klopt.

KOSTEN

Veto: *Wat is er mis met studenten die vrij hun vakken kiezen?*

Toon Vandeveld: «Vrij kunnen kiezen en het dragen van verantwoordelijkheid voor die gemaakte keuzes is van cruciaal belang in het leiden van een waardig menselijke. Ik ben niet tegen keuzevrijheid, maar dat wil niet zeggen dat we daarom altijd maar meer keuzes moeten krijgen. Het is niet omdat iets waardevol voor je is dat je er altijd maar meer van moet krijgen.

Veel mensen zullen je zeggen dat kinderen het meest waardevol zijn in hun bestaan. Dat betekent echter niet dat ze er daarom tien willen.»

Veto: *Wat is het probleem als je veel keuze hebt?*

Vandeveld: «Dat er aan het maken van keuzes ook kosten verbonden zijn. Keuzes maken vergt tijd en inspanning en vereist ook dat je extra informatie gaat verzamelen

om een doordachte keuze te kunnen maken. Vaak blijkt die extra info de zaak nadien nog ingewikkelder te maken. Al die individuele keuzes dan ook nog eens in de praktijk met elkaar verzoenen is ook niet altijd even makkelijk. Een perfect voorbeeld zijn de studietrajectbegeleiders. Die zijn nodig om problemen op te lossen die men eigenlijk zelf gecreëerd heeft.»

«Een keuze kunnen maken betekent verder ook een keuze moeten maken. Helaas betekent dat ook dat jij verantwoordelijk bent voor de gevolgen. Hedendaagse studenten kunnen bijvoorbeeld in tegenstelling tot hun grootouders vroeger vaak zelf kiezen wat ze willen studeren, maar dat betekent ook dat ze hun eventuele falen niet langer op externe factoren kunnen steken.»

Veto: *Ziet u nog andere gevaren aan flexibilisering?*

Vandeveld: «Absoluut. Door de vergelijkbaarheid van studenten kon je vroeger nog echt *buizen*, maar ik vrees voor wilswakke in het flexibele systeem dat er zit aan te komen. De gevolgen daarvan zag ik in Nederland, waar de studieduur enorm uitgedeind is en waar zowat alle studenten — mede als gevolg daarvan — er een *jobke* op nahouden. Men had eigenlijk beter eerst wat meer gekeken naar de concrete ervaringen in het buitenland voor men aan het flexibiliseringsverhaal begon.»

luert. Daarnaast probeert hij de bewoners samen te brengen, zodat ook onderling praktische tips kunnen worden uitgewisseld.

TUPPERWARE

Mike Govaert is medewerker bij Bond Beter Leefmilieu (BBL) en startte het project vier jaar geleden mee op. Hij haalde de mosterd bij Tupperwareavonden: «Op zulke avonden komen mensen samen om gezellig te praten en tegelijkertijd wisselen ze tips uit. Dat

het gebruik daarvan in alle wetenschappen. Ook de historicus J. Huizinga en J. Tinbergen, eerste Nobelprijswinnaars economie, publiceerden in het Nederlands. Er bestaan toch nog vertalers?»

Waarom niet in de cursussen, toch al doorspekt met Engels, een woordenlijst met Engels (en anderstalig) vakjargon opnemen? Overigens, het kan de intelligentie van buitenlanders niet schaden enige talenkennis op te doen. Zoals wij.

HANS DEVROE, UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR EN MEDIA |

Splinter |

Vervenne en wetenschap

In zijn openingstoespraak brak Marc Vervenne een lans voor een universiteit die kritisch staat tegenover de maatschappij, een universiteit die wetenschap op zulk een manier beoefent dat ze “dit ideologische denken en handelen ontwricht. Zij moet leren dat de realiteit ingewikkelder is, dat identiteiten geïmponeerd en opener zijn dan ideologen ons voorhouden.” Dit mag een nobel streven zijn, maar helaas, met wetenschap heeft het nauwelijks wat te maken.

Onze identiteit is wie wij zijn: hoe, waar, wanneer en bij welke mensen wij ons thuis en geborgen voelen. Vrijwel iedereen heeft nood aan dit gevoel van geborgenheid, het zich begeven onder “de mijnen”. Het is gemakkelijk om dit met enige superioriteit af te doen als een teken van enggeestigheid, maar met wie hebt u deze middag uw broodje opgegeten; met mensen uit uw studierichting die min of meer dezelfde interesses hebben als uzelf of met de klusjesmannen van de K.U.Leuven?

Voor heel wat mensen is het essentieel dat zij kunnen omgaan met anderen die hun eigen taal spreken en die zich *grosso modo* gedragen zoals ze dat zelf doen. Rector Vervenne, en met hem vele anderen die de intellectuele dienst uitmaken, kunnen dit betreuren, maar onze identiteit en bij wie wij ons thuis voelen, is geen kwestie die wetenschappelijk onderzocht en gecorrigeerd kan worden. Het is wel een kwestie van smaak. Natuurlijk kan men proberen op wetenschappelijke wijze bepaalde foutieve gemeenplaatsen, waarvan bijvoorbeeld beide zijden in het communautaire debat zich met veel plezier bedienen, te ontcrachten. Zo kan men aantonen dat het verhaal van de Guldensporenslag vooral mythologisch is of dat Vlaanderen nooit economische steun van Wallonië heeft

ontvangen. Zulke inzichten kan men dan gebruiken in het debat, maar hoe zou men wetenschappelijk kunnen vaststellen bij wie wij ons thuis horen te voelen?

RETORISCH TRUCJE

In zijn toespraak beging Vervenne nog een tweede maal dezelfde fout. Zo merkte hij op dat wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat de reden waarom allichtonken moeilijk doorstromen in het onderwijs niet is dat zij de taal onvoldoende zouden beheersen, zoals vaak gezegd wordt, maar dat onze cultuur te dominant is. Welbeschouwd zijn dit echter tweemaal dezelfde feiten die gewoon anders geformuleerd worden. De ene interpretatie is dan ook niet wetenschappelijker dan de andere, maar hangt gewoon af van de eigen ethische en politieke voorkeuren van de interpretator.

De oude wijsheid luidt dat je in het leven niet alles kan willen. Dit geldt ook voor de K.U.Leuven. Wat sterk gesteld kan men ofwel strikt wetenschappelijk zijn, maar dan zal men niet zoveel anders kunnen doen dan feiten verzamelen en de werkelijkheid beschrijven. Ofwel kan men vooral kritisch zijn tegenover de samenleving, maar dan moet men dit tegenover alles en iedereen zijn en ook tegenover de eigen overtuigingen. Idealiter zou men dan eveneens moeten openstaan voor mensen die zich aan het andere eind van het ethische spectrum bevinden. Maar vraag maar aan Luc Lamine, professor recht die op een Vlaams Belang lijst stond, hoezeer de K.U.Leuven hierin slaagt. Ofwel kan men, naast het wetenschappelijk onderzoek, een eigen visie op de samenleving uitdragen en bepaalde waarden bevorderen. Daar is op zich niets mis mee. Maar dat men dit dan tenminste eerlijk erkent zonder dat men zich achter allerlei retorische trucjes verschuilt en pretendeert wetenschappelijk te zijn wanneer dit helemaal het geval niet is.

JELLE DEHAEN |

willen we ook met *klimaatwijken* bereiken. De functie van ‘energiemeester’ en de term zelf hebben heel wat weg van de al langer bestaande compostmeesters.»

De resultaten van de vorige jaren zijn alvast erg positief. Over alle deelnemers gezien daalt het verbruik van de gezinnen met vijf procent. «Als we dat met heel Vlaanderen zouden doen — wat met dit gemiddelde gemakkelijk haalbaar is — zou de Kyotonorm sowieso gehaald worden,» verklaart Govaert. «Aangezien het project met haar zes maanden relatief lang duurt, zien we dat heel wat deelnemers ook na het project goede resultaten blijven halen. Geldmotieven spelen wellicht ook een rol.»

Het project bevat bovendien een sociaal aspect. Een van de grote problemen waarmee energierationalisatie te kampen heeft is dat vooral de meer welstellende gezinnen structurele maatregelen kunnen treffen. Minder kapitaalcrachtige mensen rijden vaak met vervuilendere, goedkopere auto's rond. Om ook hen te betrekken, proberen de organisatoren ook energiemeesters naar hen te sturen. «Zo kan het aandeel van hun

energiekosten in de uitgaven worden verminderd en komt er voor hen een aanspreekpunt bij,» aldus Govaert.

ENERGIECRISIS

Dit jaar steeg het aantal wijken van 100 naar 130, een groot verschil dat wellicht te verklaren valt door sterk stijgende energiekosten. Govaert: «Je kan dan zeggen dat mensen niet per se meedoen uit ecologische overwegingen. Ook de koppeling van geld aan energie maakt mensen van de impact van hun gedrag bewust. Die zaken zijn immers sterk verweven met elkaar.»

Leuven schepen voor leefmilieu en diversiteit Mohamed Ridouani wil ook studenten activeren om mee te draaien in het project. «Met het stadsbestuur proberen we mensen zo veel mogelijk te sensibiliseren. Aangezien studenten ongeveer een derde van de totale Leuvense bevolking uitmaken is het niet onverstandig deze actie ook naar hen te communiceren. Initiatieven van hen uit zullen dan ook als alle andere ondersteund worden.»

Geïnteresseerde studente. Surfen kan naar www.klimaatwijken.be

Leuven spaart energie met ‘Klimaatwijken’ “Geldbesparing leidt ook tot ecologisch besef”

Sinds vijf jaar probeert het project Klimaatwijken de energiefactuur van groepen gezinnen terug te dringen, om zo mee te helpen aan de doelstellingen van het Kyoto-protocol. Leuven stapt voor de eerste keer mee in het project en vond meteen vijf wijken bereid om mee te doen.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Vanaf 1 november zullen bewoners van vijf Leuvense wijken zes maanden lang hun energieverbruik bijhouden, om gezamenlijk acht procent minder energie — elektriciteit en gas — te verbruiken.

Een enthousiasteling uit de wijk, de energiemeester, gaat daarvoor bij de deelnemers uit zijn wijk langs en geeft tips en informatie. Tegelijk geeft hij de frequent doorgegeven meterstanden in op een website, zodat de bewoners zelf zien hoe hun energieverbruik evo-

publiek, Vlamingen. Of laten ze zich vergoeden door de CIA?

Niemand belet onderzoekers hun artikels in het Engels (of Frans) naar tijdschriften te sturen. Professor CHR. Waelkens vermeldt zelf dat hij een Nederlandstalige én een Engelstalige cursus aanbiedt. Dat is beter dan meteen een algemene verengelsing op master-niveau. Hij weet dat bijvoorbeeld een van de weinigen uit onze lage landen die ind e geschiedenis van de wiskunde naam heeft gemaakt de Bruggeling Simon Stevin was. Tegen de toenmalige lingua franca — het Latijn — in, schreef hij in het Nederduits en verdedigde fel

Vrije Tribune |

Geachte

De Vlaamse regering en de VVS remmend de verengelsing van het hoger onderwijs af. Ze hebben gelijk. Deze is, zoals de omvorming tot het bachelor en master-systeem, grotendeels een symptoom van amerikanisering d.w.z. van een agressieve cultuurpolitiek. De hogere niveaus in het onderwijs verengelsing betekenen een belediging aan de mogelijkheden van onze taal. Bovendien ondemocratisch: een onnodige drempelverhoging en onrealistisch. Professoren dienen zich te richten naar de meerheid van hun

Rectorsevaluatie: Eerste kritieken hoorbaar

Vragen bij beperkte consultatie

Niet iedereen is tevreden met de manier waarop de rector van de K.U.Leuven wordt geëvalueerd. "De evaluatie dreigt een formaliteit te worden," oppert de Leuvense studentenraad LOKO. Sommigen zien het niet zo 'n vaart lopen.

MAARTEN GOETHALS & KEN LAMBEETS |

Zoals vastgelegd in de reglementen van de K.U.Leuven wordt de rector in zijn vierde ambtsjaar geëvalueerd. Zowel de externe leden van de Raad van Bestuur als de leden van de Academische Raad die geen deel uitmaken van het College van Bestuur (CvB), tezamen de Bijzondere Universiteitsraad (BUR) genoemd, formuleren een eenduidig advies aan de Inrichtende Overheid (IO). Indien de twee geledingen geen compromis vinden, dan formuleert de BUR beide aanbevelingen aan de IO. In beide gevallen beslist deze over een mogelijke verlenging van de rector zijn mandaat. Tenzij de beide kamers de rector een negatief advies geven. Dan worden, zoals de regelgeving voorschrijft, sowieso nieuwe verkiezingen uitgeschreven. Deze manier van evaluatie is volgens sommigen weinig geloofwaardig.

"Het is gevaarlijk dat de evaluatie de facto een formaliteit wordt," stelt de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO). "Een van de redenen is de 'wederzijdse evaluatie': het CvB evalueert de decanen. De decanen evalueren op hun beurt de rector en dus de facto het CvB. Maar een ander en nog belangrijker punt is het feit dat de reglementen uitgaan van een positieve evaluatie. Een negatieve evaluatie is enerzijds niet echt in de procedure en reglementen voorzien en zou anderzijds de K.U.Leuven een veel te lange tijd vleugellam maken."

Daarenboven kan de beoordeling volgens LOKO, dat de studenten in de belangrijkste organen van de universiteit vertegenwoordigt, niet democratisch worden genoemd. "In het oude systeem van herverkiezingen is het aantal mensen dat mag kiezen veel groter dan het aantal personen dat nu met de evaluatie wordt geconsulteerd," klinkt het bij de studenten. "We zijn a priori niet tegen evaluatie, maar niet op deze manier. Het beste

alternatief lijkt ons een vertrouwensstemming door het voltallige kiescollege."

VLEUGELLAM

Voor de decaan van de rechtsfaculteit Paul Van Orshoven is het duidelijk. "Vier jaar geleden hebben de toenmalige bestuursinstanties, met inbegrip van de studentenvertegenwoordigers — ik was er zelf niet bij — beslist om het systeem van evaluatie te gebruiken. Nu gaan we het voor de eerste keer toepassen. Met andere woorden: de studenten komen te laat met hun kritiek."

"Het is geen onlogische keuze die het bestuur toen heeft gemaakt," kadert Van Orshoven de beslissing. "Het grootste probleem met snel opeenvolgende verkiezingen is, naar verluidt, het totaal gebrek aan continuïteit. Men dacht dat een rector die een tweede ambtstermijn ambieert, in zijn eerste "legislatuur" niets gaat doen dat anderen tegen het hoofd stoot. Het systeem van herverkiezingen zou een rector vleugellam maken. Hij gaat met toegeknepen billen naar de kiezer. Maar anderzijds vond de academische raad een mandaat van acht jaar te lang. Een mogelijkheid om in te grijpen moest blijven bestaan. Met een evaluatie in het vierde jaar van het ambt hebben ze dat opgelost," zegt Van Orshoven

LOKO stapt deels mee in die redenering. "Een systeem waarbij je om de vijf jaar nieuwe verkiezingen hebt, is inderdaad te kort om als rector je eigen stempel te drukken. Maar het huidige systeem, waarbij je voor acht jaar als rector wordt aangesteld, is te lang. Een periode waar je voor zes jaar aan de macht bent, zou in dat opzicht een oplossing kunnen zijn," stellen de studenten voor.

Maar meer dan de duur van het ambt, zit de manier van evalueren hen hoog. "Het aantal personen dat de rector nu evalueert is heel klein. En wanneer iemand in dat kleine clubje zit die de rector niet kan hebben om persoonlijke rede-

nen, dan weegt zijn stem wel heel zwaar door."

"Ach," relativeert professor Eddy Van Avermaet, verbonden aan het Centrum voor Sociale en Culturele Psychologie, "ik vind het geen slechte zaak dat de rector wordt geëvalueerd door de personen die met hem moeten samenwerken. De achterban — zoals de POC's en de faculteiten — komt slechts heel gering in contact met de rector, bijvoorbeeld wanneer er in hun financiën gesnoeid wordt."

Van Avermaet, die onder de vorige rector tien jaar lang nauw betrokken was bij de Onderwijsraad en de pen vasthield bij menig onderwijsdecreet, wijst op een ander gevaar. "Wanneer zijn mandaat niet verlengd wordt, moet heel het College van Bestuur opstappen. Ook vice-rectoren die het wél goed doen. Je zou kunnen stellen dat zoiets een gebrek aan respect is. Langs de andere kant: de rector heeft zelf heel zijn ploeg aangesteld. En zijn opvolger zou die vice-rectoren opnieuw kunnen aanstellen."

GEZICHTSVERLIES

Buiten het ondemocratisch karakter van de evaluatie zijn er nog andere bedenkingen te maken. Er heerst bij de studenten grote onduidelijkheid over artikel 99 in het Organiek Reglement, dat stelt dat na een positieve evaluatie 'het mandaat van de rector met maximum vier jaar' verlengd kan worden. Juridisch gezien is het woord 'maximum' (sic) een dubbelte op zijn kant. Wil dat concreet zeggen dat zelfs indien deze rector positief geëvalueerd wordt, hij na twee jaar kan stoppen? Betekent 'maximum' dat men een compromis zoekt tussen enerzijds een positieve evaluatie (om geen gezichtsverlies te lijden) en anderzijds een tweede, maar verkort mandaat (om de interne kritieken te stillen)? Het rectoraat achtte zich niet bevoegd om deze onduidelijkheden op te klaren.

"Voor buitenstaanders is het ook niet duidelijk welke mechanismen ervoor zullen zorgen dat de rector in het tweede deel van zijn ambt effectief rekening houdt met de geformuleerde commentaren," besluit LOKO.

Splinter |

Totalitair

De kogel is door de kerk, de evaluatie van de rector is gestart. Moesten wij er niet zo veel aandacht aan besteden, ze zou wel zeer in 't geniep verlopen. Ontiegelijk veel vragen dienen gesteld te worden bij de procedure *en tant que tel*. Een anthologie.

De evaluatie is. Waarom moest er per se afgestapt worden van het klassieke systeem waarbij er om de vijf jaren nieuwe verkiezingen georganiseerd worden? Als je er over een periode van vijf jaar niet in slaagt eigen beleidsaccenten te leggen, ben je een voddje.

In het huidige systeem ben je rector voor — laten we eerlijk zijn — acht jaar. De evaluatieprocedure is geënt op een positieve rectorsevaluatie. Stel iedere beleidsmens de vraag "wat gebeurt er in geval van een negatief advies?" en het wordt bijzonder stil aan de overkant.

1487 — 60

Het is de Bijzondere Universiteitsraad (de Academische Raad zonder de vice-rectoren) die een finaal advies formuleert aan de Inrichtende Overheid — de Kerk. En wie zetelt er in die Bijzondere Universiteitsraad? Tien externe en 25 interne leden. Onder de interne leden bevinden zich dertien decanen, waarvan er dit jaar vijf geëvalueerd zullen worden door... de vice-rectoren zelf. Die vice-rectoren vliegen wanneer de rector vliegt. Wanneer we ervan uitgaan dat iedereen zijn postje wilt behouden, wordt plots erg duidelijk wat er op stapel staat. Quizvraagje: door wie is het hele systeem van de evaluatie van de

rector uitgedacht en goedgekeurd? Inderdaad ja, door diezelfde Bijzondere Universiteitsraad.

Om nog maar te zwijgen van het democratische gehalte van de procedure. Waar er in het oude systeem om de vijf jaar een heel kiescollege — de vorige keer in totaal 1487 personen — haar stem mocht uitbrengen, worden nu slechts een zestigtal personen gehoord. "Enkel die personen die vaak met de rector samenwerken, kunnen hem correct evalueren," is het argument van voorstanders van deze methode. Dat mag dan wel zo zijn, het is de achterban die er de gevolgen van draagt. Heel erg democratisch.

In het middels deze evaluatieprocedure meest ondenkbare scenario — de rector krijgt een negatief advies en de inrichtende overheid beslist om hem niet opnieuw aan te stellen — moet het voltallige College van Bestuur ophoepelen. Dat kan een jammere zaak zijn, bijvoorbeeld wanneer de rector zich tijdens zijn ambtsperiode onderscheidt door het afschuimen van recepties en het de vice-rectoren zijn die de universiteit draaiende houden. Met nieuwe verkiezingen in het verschiet ligt de universiteit dan een paar maanden plat. Dat is niet opportuun in tijden waar de K.U.Leuven haar moreel gezag over het Vlaamse universiteitslandschap al een tijdje verloren heeft.

Hoe dan ook, op deze procedure had vier jaar geleden geschooten moeten worden. Ze is er en ze zal gevolgd worden. *Dictum sapienti sat est.*

KEN LAMBEETS |

Evaluatiecommissie: wie?

De commissie die de adviestekst opstelt waarop de Inrichtende Overheid haar ultieme beslissing baseert, bestaat uit drie leden. Vooreerst is er coördinator **Jef Roos**. Als voorzitter van zowel de Raad van Bestuur van de K.U.Leuven als van de Bijzondere Universiteitsraad leidt hij de komende maanden de evaluatie van de rector. Tijdens zijn emeritaatviering werd Roos door erector André Oosterlinck geëerd voor zijn grote invloed op de toekomst van de universiteit. Oosterlinck omschreef Roos daarbij als een 'gelijkgezinde geest', met een duidelijke visie op goed bestuur.

Emmanuel Gerard, decaan van de faculteit Sociale Weten-

schappen, is het tweede lid van de evaluatiecommissie. Binnen de Academische Raad is hij ronduit de meest kritische stem. Gerard neemt nooit een blad voor de mond. Zijn aanwezigheid verzekert de sceptici dat de evaluatie geen lege doos zal blijven.

Oud-procureur-generaal van Antwerpen **Christine Dekkers** vervolledigt het trio. Zij is lid van de Raad van Bestuur van de K.U.Leuven. Hoe Dekkers staat tegenover het beleid van rector Vervenne is niet geweten. Wel heeft ze de reputatie dingen aan te klagen die verkeerd lopen. Zo was een van haar professionele bekommernissen het slechte imago van het gerecht als ivoren toren.

De drie worden in hun opdracht bijgestaan door experts van het consultancy bedrijf McKinsey.

een belletje deed rinkelen) of verwarden hem met iemand anders.

OBAMA

Twee Erasmussers meenden in Vervenne een cabaretier te zien, terwijl Oosterlinck bij een eerstejaars voor Bush mocht doorgaan en bij een volgende voor McCain. Een andere passant schoot de hoofdvogel af: Barack Obama werd positief geïdentificeerd als zijnde die Franse Sarkozy.

In ons staal van vijftig studenten zat ook een handjevol Erasmusstudenten. Alhoewel we verwacht hadden dat de bekendheid in deze groep hoger zou liggen, was

daar helemaal niets van te merken. Bij alle studenten is de rector even "bekend".

Is het nu erg gesteld met de bekendheid van de rector? Zeker wel. Maar is dit volledig aan het rectoraat zelf te wijten is? De onwetendheid bij de modale universitair bleek pijnlijk en tastbaar. Obama en Di Rupo wisten de meeste Belgische studenten nog te herkennen. Als we daarentegen iets actueler of Europees gingen, liet iedereen het afweten. Over één ding kunnen we duidelijk zijn: voor het evaluatie-onderdeel "bekend onder student" is Vervenne niet geslaagd.

Vervenne volgens de man in de straat

"Is dat geen comedian?"

Hoe populair is de rector onder zijn eigen studenten? Is hij even onbekend als Marie Decaluwe uit Zonnebeke of geeft hij zelfs Milow het nakijken? Veto zoekt het uit.

ERIC LAUREYS & PIETERJAN BONNE |

We werkten als volgt: een willekeurige student werd aangesproken en gevraagd of hij/zij aan de K.U.Leuven studeert. Zo ja, dan legden we de student zes foto's voor waarin de beeltenis van Vervenne zat verstopt tussen die van Di Rupo, Obama en enkele andere bekende waaronder oud-rector Oosterlinck. Wanneer de rector herkend werd, vroegen we wat hij allemaal deed en wat zijn job volgens hen inhield.

We beginnen met een opsteker voor de rector: slechts eenmaal

herkende iemand zijn voorganger André Oosterlinck. Vervenne zelf werd door twintig van de in totaal vijftig ondervraagden herkend. Vaak ging het wat stroef en sukkelden ze even voor ze het concreet op "de rector" hielden of zich aan de naam "(Marc) Vervenne" waagden. Anders gesteld: de grote meerderheid van de universiteitsstudenten in Leuven heeft geen flauw benul wie er aan het hoofd van hun instelling staat.

FUNCTIE

De veertig procent die Vervenne er wel uithaalden, geeft op zijn zachtst gezegd een vreemde invulling

aan het rectorchap. Op de vraag: "Wat doet de rector volgens jou?" kregen we de meest originele replieken. Antwoorden als: "de inleiding van de agenda schrijven", "langsgaan op borrels", "puur ceremoniële dingen" of "studieprogramma's opstellen" waren ludieker dan "de financiën regelen", "de baas zijn" of "alles in goede banen leiden". Als we doorvroegen op wat het leiderschap specifiek inhield, haakten de studenten af.

De studenten die de rector niet hadden herkend, kenden hem van haar noch pluimen (in tegenstelling tot Radovan Karadzic, Servisch massamoordenaar, die wel

Toelatingsexamen Geneeskunde onder de loep “Het minst slechte alternatief”

In dezelfde periode waarin drie Waalse rectoren minister Simonet een brief sturen met de eis te evolueren naar een toelatingsexamen voor de opleiding geneeskunde, hamert de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) er nog maar eens op hoe ondemocratisch het toegangsexamen volgens hen wel is. In dit debat waarin de onverdeelde taalgrenzen ver overschrijdt, dreigt een simpele toeschouwer zijn hoofd wel eens te verliezen. Wij zetten de standpunten even op een rijtje.

RUBEN BRUYNOOGHE &
CHRISTOPH MEEUSSEN |

Aan onze eigen Leuvense universiteit zijn de meningen onverdeeld, zowel Medica als de Leuvense Overkoepelende Kring Organisatie (LOKO) vinden het toelatingsexamen geen ideale oplossing, maar wel de beste die voorhanden is. Ben van Bylen, preses van Medica, verwoordt het zo: “De toelatingsproef ontzegt inderdaad een aantal mensen de studie van geneeskunde of tandheelkunde aan te vatten, maar met het contingent in het achterhoofd is het de minst slechte optie. Een numerus clausus systeem, zoals nu gehanteerd aan Waalse zijde, is uit den boze.”

LOKO treedt Medica daarin bij: “De toelatingsproef is op zich niet minder democratisch dan eender welk examen in het hoger onderwijs, sociale verschillen kunnen daarbij namelijk nooit volledig worden uitgezuiverd. Die verschillen zijn eigen aan het hoger onderwijs: er zullen áltijd studenten vanuit een minder goede positie verrekken.”

BANDWERK

VVS is niet overtuigd en aarzelt niet om de contingentering (beperking van het aantal studenten dat na afstuderen aan een faculteit geneeskunde toegang krijgt tot het RIZIV, red.) een inbreuk te noemen op het grondwettelijk recht van vrijheid van onderwijs. Ook de berekeningswijze voor het aantal studenten dat toegelaten wordt, is volgens hen op drijfzand gebouwd. Verder waarschuwt VVS nog voor de kwaliteit van de gezondheidszorg. “We dreigen te evolueren naar een situatie waar dokters te veel patiënten moeten behandelen. Dat soort van bandwerk is alles behalve ideaal te noemen.”

Medica waarschuwt aan de andere kant voor de gevaren van een overaanbod aan geneesheren: “Artsen moeten genoeg patiënten zien om een breed pathologisch beeld te krijgen van de maatschappij, zoniet kunnen ze onmogelijk de opkomst van bepaalde ziektes in kaart brengen en staan ze onvoorbereid voor een epidemie. Een planning van het medisch aanbod draagt dus bij tot de kwaliteit én

betaalbaarheid van de gezondheidszorg in België.”

Bernard Himpens, decaan van de faculteit geneeskunde, sluit grotendeels aan bij de visie van LOKO en Medica: “Er kan niet worden ontkent dat de toelatingsproef een barrière vormt, maar als je kijkt naar de alternatieven kan je er eveneens niet omheen dat diezelfde proef de beste manier is om aan contingentering te doen. Het

“Een vallende mug maakt meer lawaai dan een groeiende plant”

Waalse systeem, waarbij sommige studenten die slagen in het eerste jaar geweigerd worden om door te stromen naar het tweede jaar is volledig absurd, maar ook het gewogen lotingsysteem van Nederland kan onmogelijk eerlijk genoemd worden. Contingentering is iets wat ons is opgelegd door de federale overheid, maar is op zich niet slecht te noemen wanneer de cijfers voortdurend worden bijgesteld. Het kadasterplan dat ons zal tonen hoe lang en in welke mate artsen actief zijn, moet ons daarbij helpen.”

Daniel van Steenberghe, voorzitter van de examencommissie, leert ons de voordelen van het proefexamen: “Niet alleen is het

slagpercentage nu veel hoger, wat een flinke besparing betekent voor de ouders van de studenten in kwestie, maar bovendien kunnen we dankzij het toelatingsexamen al vanaf het eerste jaar medische vakken aanbieden aan de studenten. Die positieve dingen worden niet zo vaak belicht in de media, maar een vallende mug maakt meer lawaai dan een groeiende plant.”

Wat betreft het kadasterplan is

Van Steenberghe ook positief: “Ik wil wel, gewoon als burger, mijn nek uitsteken in verband met het kadaster van het Kenniscentrum dat ergens in mei volgend jaar zou moeten klaar zijn. Ik vermoed dat het contingent op grond hiervan verhoogd zal worden, maar als wetenschapper wacht ik liever de resultaten af”

SLAAGPERCENTAGES

De ongelijkheid in het onderwijs wil Van Steenberghe ook absoluut niet verbergen: “Het is een feit dat de slaagpercentages bij leerlingen die Grieks-wiskunde hebben gevolgd veel hoger liggen dan bij iemand die uit de richting moderne

talen komt, maar dat ligt vaak aan de studenten zelf. De ongelijkheid tussen de provincies onderling daarentegen is iets waar we nog geen volledige verklaring voor hebben, er is dan ook een verregaand onderzoek bezig naar de oorzaak ervan.”

Over contingentering weet hij ons nog te vertellen dat het inderdaad een besparingsmaatregel was van tien jaar terug, maar dat Vlaanderen de laatste jaren voortdurend boven het vastgestelde contingent zit. “Tot slot nog iets over mijn standpunt over de contingentering: “Dit jaar waren er meer dan 3200 kandidaten voor het eerste toelatingsexamen. Wat zouden we zijn zonder de selecties? Wat moeten we doen met 3000 studenten in eerste bach aan de faculteit Geneeskunde? Geneeskunde zit in de lift.”

Dat laatste argument wordt weggewuifd door de voorzitter van de Waalse studentenraad, de Fédération des Étudiants Francophones (FEF): “Dat argument kan voor gelijk welke richting gelden, het is aan de universiteiten en de Waalse Gemeenschap om zowel de kwaliteit als de kwantiteit van de diploma's te verbeteren als we nog iets te betekenen willen hebben in het huidige onderwijssysteem.” Ook de FEF is net als VVS niet te spreken over de ondemocratische toestand die gecreëerd wordt door het toelatingsexamen: “Het huidige systeem dat in Wallonië gehanteerd wordt, is inderdaad niet ideaal, maar het is het minst slechte. Iedereen krijgt een eerlijke kans om zich te bewijzen in het eerste jaar.”

Nieuwe deeltjesversneller in werking Bang van het zwarte gat?

In Genève vindt sinds drie weken de zogenaamde clash der protonen plaats in de 27 kilometer lange deeltjesversneller LHC (Large Hadron Collider). Fysici pinken internationaal een traantje weg bij dit spektakel, maar is dit allemaal wel veilig en welke rol speelt de K.U.Leuven in het prestigeproject? We spraken met een specialist ter zake, professor Severijns.

IDE SMETS & JOACHIM BECKERS |

Hoewel we op de eerste échte resultaten nog nagenoeg een jaar zullen moeten wachten, wordt het opstarten van de deeltjesversneller LHC nu al omschreven als een historische gebeurtenis. Meer dan 2000 wetenschappers uit bijna 40 verschillende landen — waaronder ons land — werkten mee aan het duurste en meest omvangrijke experiment in de geschiedenis van de wetenschap.

Zoals de naam reeds laat vermoeden, zullen er in de deeltjesversneller deeltjes — protonen — versneld worden, en dat tegen de snelheid van het licht. Door deze bewegende deeltjes tegen elkaar te laten botsen, hopen de wetenschappers tot nu toe onbekende deeltjes te ontdekken. Bovendien ontstaat er op deze manier een energie te vergelijken met de energie op het moment van de Oerknal (de meest gangbare theorie over het ontstaan van het heelal red.). Zo verwachten de onderzoekers om tot nieuwe inzichten te komen over het ontstaan van het universum.

Veto: De LHC heeft een prijskaartje van 7 miljard euro. Wat als er niets wordt gevonden?

Severijns: «Deze versneller is in mogelijkheden zoveel krachtiger dan de vorige machines dat we bijna gegarandeerd dingen gaan ont-

dekken waar niemand ooit aan heeft gedacht. Daarnaast lijkt het me ook een fundamentele taak van de mens om te zoeken naar het waarom, en te gaan kijken naar processen die steeds dichterbij de oerknal komen.»

Veto: Op welke manier is de K.U.Leuven betrokken bij dit project?

Severijns: «De K.U.Leuven levert experimenteel geen bijdrage aan de LHC, maar werkt mee aan het ontwikkelen van theorieën over de interactie tussen elementaire deeltjes. We verrichten wel onderzoek dat complementair is aan wat er in Genève gebeurt waarbij we het radioactief verval van kernen bestuderen. Als we daarbij afwijkende parameters opmeten, betekent dat misschien dat er nieuwe fysica aan het werk is. Dit kan dan verder onderzocht worden in de LHC bij energieën die wij niet kunnen bereiken.»

Veto: Onze universiteit werkt dus niet rechtstreeks mee aan de LHC. Heeft de K.U.Leuven de boot gemist?

Severijns: «Geen idee. We volgen het onderzoek van zeer nabij en hebben natuurlijk contacten met collega's die er wel in betrokken zijn. Het is niet zo dat iedereen uit de deeltjesfysica erbij betrokken moet zijn. Dat zou een te grote polarisatie in één richting betekenen en je moet altijd ruimte laten voor

initiatief in andere benaderingen.»

SEXY

Veto: Zou het kunnen dat de veiligheidsrisico's in de schaduw staan van de drang naar kennis?

Severijns: «Ik denk het niet. In de fysica spelen niet dezelfde wetten als in de economie. Fysici hebben een honger naar kennis, maar men is ondertussen al 30 jaar bezig met de LHC en controlecommissies hebben zich gebogen over de risico's. Radioactiviteit, de straling die vrijkomt als twee protonen botsen in de LHC, is een domein waar we al vele jaren ervaring mee hebben. Helaas zijn er een aantal atombommen geweest die het wantrouwen hebben aangewakkerd.»

Veto: Moeten we schrik hebben dat er zwarte gaten ontstaan?

Severijns: «De energie voor dit soort processen is enkel groot genoeg voor micro-zwarte gaten. Een zwart gat haalt de energie uit zijn massa. Als een paar protonen tegen elkaar botsen, is de zwaartekracht minimaal, zelfs als hun massa geconcentreerd zit in een punt.»

Veto: Maakt de deeltjesversneller fysica sexy?

Severijns: «Ja hoor. De ingebruikname van de LHC werd twee of drie weken geleden gekoppeld aan een media-event waarbij men live de eerste protonen toertjes kon zien draaien. Dat is een goede zaak. We moeten ons best doen om fysica sexy te maken, want voor veel mensen is fysica één van de vakken waar ze zich het minst mee assimileren terwijl onze maatschappij wetenschappers broodnodig heeft.»

Veto zoekt (constant) medewerkers!

Waarom zou je überhaupt je kostbare studietijd aan een weekblad als Veto spenderen? Hieronder vind je alvast vijf mogelijke redenen. Stip aan welke je interesseren en bekijk nadien je resultaat.

O Je bent je kotgenoten nu al beu en praat liever met mensen als Tom Barman, Lien Van De Kelder of Stijn Meuris. Je vindt het overigens niet erg als zij grote onthullingen doen waardoor de (inter)nationale pers je artikel overneemt.

O Je wilt op de hoogte blijven van al het studentikoze, culturele en onderwijsnieuws, en je wil het bovendien ook helpen verspreiden naar je medestudenten — omdat zij het recht hebben het te weten.

O Je wilt die blitse camera die je kreeg van tante Clothilde eindelijk eens ergens voor gebruiken. Waarom niet bij Veto? Gratis concerten meemaken vanop de eerste rij en er nog mooie herinneringen aan overhouden: dat kan bij Veto.

O Je wilt eindelijk eens orde op zaken stellen wat betreft de taal- en spelfouten die elke week toch nog in Veto

binnensluipen.

O Je wilt je lay-out-, DTP- of cartoontekentalenten demonstreren of aanscherpen.

RESULTAAT

Heb je één of meer redenen aangekruist? Dan is Veto echt iets voor jou. Het hele jaar door ontvangen wij met plezier nieuwe helpende handen.

Veto draait helemaal op vrijwilligers. Dat heeft als voordeel dat je volledig zelf kiest hoeveel tijd je eraan wilt besteden.

Vanaf het eerste uur kan je rekenen op een persoonlijke buddy, die je doorheen de hele Vetowerking leidt: van het kiezen van een artikel, bij het schrijven en zelfs tot het opsturen naar de eindredactie.

Heb je vragen of wil je gewoon meeten beginnen? Kom dan zeker af naar de redactievergadering op vrijdag (neem eventueel wat vrienden mee). Of kom langs in de week in de 's Meierstraat 5 (tussen Munstraat en het Hogeschoolplein). Mailen kan ook naar: veto@veto.be

Vzw EPOS coördineert Erasmus in Vlaanderen

“Geen Erasmus zonder Bologna”

De inspanningen van de Europese Commissie om studenten- en docentenuitwisselingen te bevorderen, zijn in 2007 samengebracht in het Lifelong Learning Program (LLP). Voor Vlaanderen coördineert EPOS de studenten- en docentenstroom van en naar het buitenland. Ontdek de wereld, begin bij EPOS.

JURGEN D'OURS & ERIC LAUREYS |

Dit academiejaar zullen naar schatting zo'n 3000 hogeschool- en universiteitsstudenten voor minstens een semester andere oorden opzoeken. Als alles meezit, worden zij daarbij begeleid door Erasmuscoördinatoren van hun thuis- en gast-faculteit. Op beleidsniveau zwaait de Europese Commissie de plak, maar voor de uitvoering van haar beleid steunt de Commissie op zelfstandige agentschappen in de lidstaten. Zij zijn de smeerolie die de enorme papiermolen tussen onderwijsinstellingen, Europese Commissie en nationale overheden moet laten draaien. Omdat in Vlaanderen de onderwijsbevoegdheid toegewezen is aan de gemeenschappen, mocht België drie zelfstandige agentschappen oprichten. Het Ministerie van Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap schonk het leven aan een boreling met veel ervaring: EPOS.

Johan Geentjens: «Mijn collega's en ik werken al lang voor de Vlaamse overheid. Vroeger zaten we wat verspreid. Omdat ik de Erasmuszaken coördineerde, zat ik bij *hogere onderwijs*. De collega die Comenius (*het uitwisselingsprogramma voor middelbare scholen, red.*) opvolgde, zat bij *middelbaar onderwijs*, enzovoorts. Nu zitten we allemaal samen. EPOS heeft in die zin al bestaande en verwante functies en diensten samengebracht, op vraag van de Europese Commissie.»

«Dat we een zelfstandig agentschap zijn, heeft vooral te maken met transparantie inzake boekhouding. De zelfstandige agentschappen in de lidstaten zijn uitvoerders van het Europese beleid. Europa wil natuurlijk controle uitoefenen op de uitvoering in de lidstaten. Fraude bestrijden, toekenningprocedures controleren en aansturen van organisaties is uiteraard makkelijker als je werkt met zelfstandige agentschappen.»

KWANTITEIT

«Naast ongeveer 3000 Vlaamse hogeschool- en universiteitsstudenten, verruimen ook zo'n 800 do-

vermoedelijk niet gehaald worden. Momenteel vertrekken jaarlijks 160.000 studenten in 31 landen op Erasmus.»

«Dat is op zich ook een bevre-

student voor hij of zij vertrekt wat van hem of haar wordt verwacht. Omschakelingen van *grades* moeten vooraf aangekondigd worden. De omschakelingen zijn soms no-

beoordeelt.»

«De instellingen bepalen zelf met welke buitenlandse instellingen ze uitwisselingsakkoorden afsluiten. Daarbij moeten de faculteiten waken over de kwaliteit van het geboden onderwijs in het buitenland. Studenten verwachten dat ook, denk ik, ze gaan ervan uit dat hun universiteit hen naar een kwalitatief hoogstaande instelling laat gaan. Europa bepaalt de modalitei-

(Johan Geentjens: midden)

centen hun horizon via een Europees uitwisselingsprogramma. De Franstalige gemeenschap stuurt jaarlijks ongeveer 2100 studenten de wijde wereld in. Ongeveer evenveel hogeschool- als universiteitsstudenten *gaan op Erasmus*. De populatie hogeschoolstudenten is groter, wat betekent dat in procenten uitgedrukt meer universiteitsstudenten dan hogeschoolstudenten naar het buitenland trekken. Om trent vijf procent van de studenten die afstuderen op een hogeschool of universiteit, deden tijdens hun studies een buitenlandse ervaring op. Oorspronkelijk werd één op tien van de afgestudeerden als doel vooropgesteld.»

Geentjens: «De tien procent was een idealistische doelstelling, die werd bijgesteld tot een cumulatief totaal van drie miljoen studenten tegen 2012. Ook dat streefcijfer zal

digend cijfer. Je moet er rekening mee houden dat er gestreefd wordt naar een eenheidsstructuur voor het Europese hoger onderwijs, maar dat de huidige structuur een vlotte uitwisseling soms tegenwerken. Het zou mooi zijn mocht een Vlaamse student in een gastland de plaats innemen van een student die in Vlaanderen komt studeren, maar dat is in de praktijk niet zo. Bovendien starten en eindigen studiejaren en semesters vaak op andere tijdstippen, wat een vlotte afstemming bemoeilijkt.»

KWALITEIT

«Terug thuis klagen sommige Erasmusers over de correcties op behaalde punten en de kwaliteit van het onderwijs. Transparantie zou ook beter kunnen en de papiermolen is een soep.»

Geentjens: «In principe weet elke

dig om in het quoteringsysteem van de eigen universiteit een correcte appreciatie uit te drukken. In Italië kan je bijvoorbeeld boven het maximum scoren, wat bij ons ondenkbaar is. Omgekeerd worden punten soms ook opgetrokken, wanneer de eigen faculteit oordeelt dat de andere instelling te streng

ten van de mobiliteit, waarbij het beleidsuitvoerende luik van de mobiliteit volledig is gedecentraliseerd naar de zelfstandige agentschappen. Daarnaast bewaakt en ontwikkelt Europa een eengemaakte Europese ruimte voor het hoger onderwijs, zoals afgesproken in de Bologna-akkoorden.»

Toekomstmuziek

Volgend jaar start onder de vlag van *Comenius* een uitwisselingsprogramma voor middelbare scholen, vergelijkbaar met Erasmus.

Programma's zoals *Erasmus Mundus* en *Erasmus voor jonge ondernemers* zullen hun plaats verstevigen naast de klassieke Erasmusformule. Erasmus zal de katalysator blijven in de vorming

van een Europese ruimte voor het hoger onderwijs. Een vaak gehoorde boutade is "No Bologna without Erasmus".

Op het vlak van internationale studentenmobiliteit wint studeren buiten Europa aan populariteit. Ook kortere verblijven in het buitenland zijn in opmars. Nu trekken elk jaar ongeveer 600 studenten met beurzen voor onder meer ontwikkelingssamenwerking naar het buitenland in het kader van hun masterproef.

Postvak In: Els in Boedapest (2)

De plaatselijke folklore

Hongarije is een land van vriendelijke en niet zo vriendelijke mensen, mooie en niet zo mooie gebouwen. Maar bovenal met een hoofdstad met een schitterend uitzicht op de Donau.

ELS DEHAEN |

Toegegeven, Keleti Pályaudvar, de buurt waar ik woon, kijkt niet uit over de Donau. Het is er eerder grauw en donker, en mannen plas- en veelvuldig op straat, zonder daarbij de nood te voelen zich enigszins af te schermen, bijvoorbeeld door een hoek op te zoeken. En ik mij maar afvragen waar die geur vandaan komt. Het had gerust een mysterie mogen blijven.

METRO

Toch hangt er ondanks of net dankzij het licht vervallen uiterlijk overduidelijk de sfeer van een grootstad. Als naïeve dorpling wiens kennismaking met het openbaar vervoer zich ongeveer beperkt tot *den twee* van en naar Heverlee Campus, was de metro van een niet te overziene grootsheid. Wil ik naar Blaha Luhjza, naar Astoria, of naar Déak Tér? De bestemmingen klinken allemaal even exotisch.

Gefascineerd kijk ik om mij heen naar de wonderen van de me-

tro. Er komt ongewild een grijnslach naar boven. Verbolgen kijkt een oude man met een indrukwekkende snor mij aan. Er wordt niet gelachen in de metro. Maar ik ben graag in de metro, dus dergelijke boze blikken zijn tegenwoordig dagelijkse kost.

SYNAGOGE

Enkele verwijtende blikken later laat ik in Astoria de metro achter mij. Buiten de prachtige campus van Letteren vind je daar ook een veelheid aan boekenwinkels en — waarvoor ik gekomen was — de synagoge. Deze synagoge (*de grootste ter wereld na die in Jeruzalem, red.*) is misschien wel mijn favoriete gebouw in Boedapest.

Ze werd platgebombardeerd in 1939 en voor de zekerheid nog wat grondiger vernield middels wat Duitse luchtaanvallen tijdens de Tweede Wereldoorlog. De restauratie werd aangevat in 1991, en het resultaat mag er wezen. Bovendien herbergt de synagoge een indrukwekkend herinneringsmonument: een enorme metalen treurwilt draagt op elk blad de naam van een slachtoffer van de Holocaust.

Niet veel verder kom je dan aan de uitgaansbuurt, voor zover die gecentraliseerd is in één punt. Je vindt er enkele van de fijnste plekjes in Pest (het deel van Boedapest ten oosten van de Donau, red.), zoals Szimpla en Szoda. Buiten hun rare schrijfwijze hebben deze schitterende cafés weinig gemeen. Szimpla zit tjokvol buitenlanders, en het is moeilijk te beschrijven wat het nu juist zo'n

authentieke, prachtige plaats maakt. Maar het is zo. Szoda bracht dan weer mijn jeugdzonde Dragonball Z naar boven. De muren hangen er namelijk vol Japanse manga's. Een absolute aanrader voor liefhebbers van het genre.

Op weg naar huis raak ik — zoals wel vaker — licht gedesoriënteerd. Verward sla ik mijn kaart open. Ik heb blijkbaar een voldoende verloren indruk gemaakt, want niet veel later word ik geholpen door niet één, maar wel drie vriendelijke dametjes. Allen willen ze mij in het Hongaars duidelijk maken waar ik zijn moet. Wanneer blijkt dat ik deze taal niet machtig ben, herhalen ze alles trager en luider. Dit doen ze meermaals, alsof ik hierdoor magisch zal begrijpen waar ze het in godsnaam over hebben. Wat een wonderlijk land is Hongarije toch!

Dokters van morgen: vandaag “Legendarische scènes”

In het nieuwe één-programma ‘Dokters van morgen’ worden een aantal geneeskundestudenten van de K.U.Leuven gevolgd. De opnames vonden twee jaar geleden plaats. Toen was Tom Verbelen preses — je kent hem wel van de veel heruitgezonden woorden “Gratis vat!”.

BO VANLUCHENE |

Tom Verbelen: «Als ik tegenwoordig in Doc’s (fakbar van studentenkring Medica, red.) kom, vragen de mensen me vaak lachend wanneer ik nog eens een gratis vat geef.»

«Er komen nog een paar legendarische scènes aan. Er is bijvoorbeeld een cantus gefilmd en eerlijk gezegd heb ik daar wel een beetje schrik voor. Binnen enkele weken moet ik immers weer wer-

«Bovendien heeft de serie de studenten natuurlijk ook een stereotiep karakter toebedeeld. Ondertussen zijn we twee jaar later en is iedereen wel wat veranderd, zo ook ikzelf. Het is wel leuk zo even terug in de tijd te gaan en jezelf bezig te zien als jongere student. Ik heb het gevoel dat je pas echt dokter wordt tijdens je stagejaren, dat je in de ziekenhuizen je maturiteit en je zelfvertrouwen ontwikkelt.»

«Het heeft me wel ietwat

wordt er wekelijks vergaderd, maar dat werd nooit gefilmd. Er is een verschil tussen een club en een faculteitskring. Een kring is ook met serieuze zaken bezig.»

FLIKKEN

Veto: Welke misvattingen over geneeskundestudenten zijn nu doorprikt?

Tom: «Ik hoop dat de kijkers meekrijgen dat dokters ook maar gewone mensen zijn. Er is in West-Europa een tendens om te veramerikaniseren: bij het minste foutje klaagt men de arts aan. Ik hoop dat ze nu sneller zullen aanvaarden dat vergissingen kunnen gebeuren. Grote fouten kunnen natuurlijk niet door de beugel. Een dokter staat helemaal niet boven de bevolking, maar er mag wel wat respect zijn.»

«Voor de faculteit zelf heeft Dokters van morgen ook voordelen gebracht. Vroeger was het grootste punt van kritiek dat je aan de UGent van in het begin meer praktijklessen kreeg aan de opleiding geneeskunde. Die kritiek was terecht. De laatste jaren is daar onder invloed van de studenten veel verandering in gekomen en dat wordt ook getoond in de tv-serie. Langs de andere kant vinden de studenten dat het programma een vertekend beeld ophangt, omdat ze nog steeds 90% van de tijd in de aula naar de les zitten te luisteren.»

Veto: Je hebt nu een goede relatie. Ben je niet bang dat je vriendin bepaalde scènes zal zien?

Tom: «Voor haar heb ik geen schrik, maar voor mijn schoonfamilie wel (lacht). De eerste keer dat ik een groot deel van haar familie ontmoette, was de eerste aflevering net op televisie geweest. Daarin had ik “stomme burens, stomme flikken” gezegd nadat de buurtbewoners rond Doc’s de politie hadden gebeld. Helaas is één van haar familieleden een politieagent (lacht).»

«Ik vond het eigenlijk goed dat haar familie zag dat ik niet gewoon een saaie, serieuze jonge dokter ben. Toch moet ik de reacties die zullen komen op de aflevering van de cantus nog afwachten. Ik ben benieuwd.»

Beeldenstorm (2): Fonske De Fons is van ons!

De standbeelden van Leuven hebben meer te bieden dan een artistieke streling voor het oog. Achter vele beelden zit een interessant verhaal of een onverwachte geschiedenis. Deze week belichten we het stormachtige leven van Fonske, de guitige knaap op het Fochplein.

THOMAS BUYSSENS |

Na de uittocht van onze Waalse broeders komt er in 1975 plaats vrij om een gebouw voor de faculteit Psychologie uit de grond te stampen en de toenmalige rector meent dat daar wel een vleugje kunst bij mag. “Het is een sculptuur van iemand die, een pils in zijn kop gietende, zijn gedragingen bestudeert,” zo verduidelijkt Jef Claerhout zijn winnende voorstel. Maar hoewel de commissie het beeldje looft om zijn rauwe eenvoud, meent de decaan dat het niet voldoende artistiek cachet bezit. Toeval wil dat de universiteit net in ‘76 haar 550-jarige verjaardag viert en nog op zoek is naar een geschenk voor de stad. Inderdaad, als studentenmascotte wordt het beeld plots niet te licht bevonden. Meer nog, als de toenmalige studentenorganisaties opwerpen dat de kinderlijke drinkbroer een achterhaalde karikatuur van de student verpersoonlijkt, reageert de stad ontgoocheld en wordt de student een gebrek aan humor en relativeringsvermogen verweten.

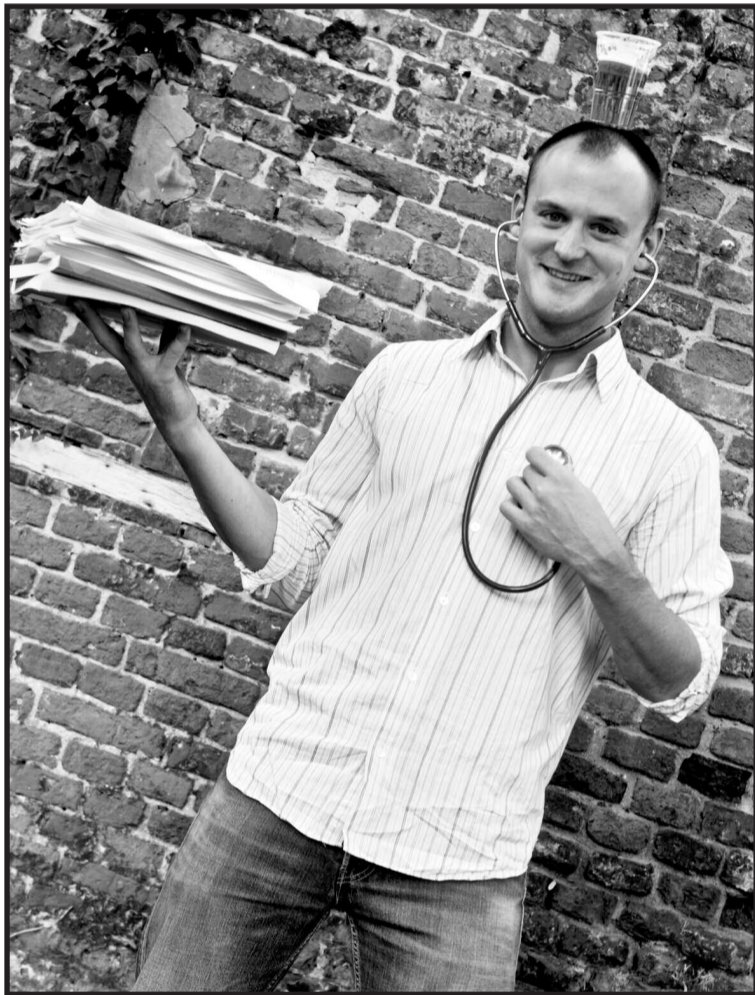
AMBIGU

In een poging het kind van zijn smet te zuiveren, wordt het “Fons sapientiae” gedoopt — bron/ fontein der wijsheid — want het is toch overduidelijk geen bier maar water dat het kereltje naar binnen kapt. Maar de dubbelzinnigheid blijft, en de Veto van oktober 1976 laakt dit “door compromissen verdraaien van de geschiedenis” en hekelt de Vlaamse pers, die het smalend heeft over de ‘drinkende

student’, “waarschijnlijk omdat zij zelf niets anders gedaan hebben in hun studententijd”. Aan de andere kant had de speech van de kunstenaar bij de onthulling nochtans helder genoeg geklonken. “Ik heb er niet een soort ‘lieverdje’ of een prinsstudent van willen maken. Ook geen student van nu. Het is de Leuvense student van 1425 tot 1975; de knaap wiens kop men barstensvol giet met vaak ijdele wetenschap.”

WANDERLUST

De volgende dag wordt Fonske voor de eerste keer ontvoerd, in een toga gehesen en naar de rector gebracht, die zelf zat te drinken op een afscheidsdiner voor emeriti. Na deze ludieke actie ging de storm luwen. Fons werd Fonske en men deed hem regelmatig kostuums aan, naar voorbeeld van zijn waterspuitende broertje in Brussel. Drie jaar later ontstaat echter commotie als Fonske opnieuw wordt ontvoerd. De politie vindt hem pas een maand later in een bloembak in Louvain-la-Neuve, vastgezet in een blok beton. De eerste poging om hem te bevrijden mislukt omdat werklieden worden belaagd door studenten met brandweerspuiten, maar op 20 november staat het kereltje weer op zijn plaats. “Handen af van de Fons!” schrijft Vlaams studentenblad *Ons Leven*. “De heren Nerviërs dachten nog een laatste keer plezant te moeten zijn. Hebben zij soms nog niet genoeg in onze zakken gezeten? Heren Walen, hierbij laten wij het niet. Hiervoor zal Waals bloed weelderig vloeien!” Zoals vaak valt het jargon van de flaminganten ergens tussen ironie, ernst en hilariteit in. Fonske zelf echter bleef en blijft er rustig bij, en kapt onverstoorde zijn schedel verder vol vloeibare wijsheid.

(CHRISTINE LAURENS)

ken als co-assistent. In de operatiezaal is de patiënt buiten bewustzijn, maar op de spoed wil ik niet herkend worden als de feestende preses die een cantus leidt.»

geërgerd dat ze niet toonden dat ik als preses ook twee keer per maand over bloedserieuze dingen zat te vergaderen op de POC en op het faculteitsbestuur. Ook bij Medica zelf

Klassieke muziek voor niet al te klassieke mensen

DI 14 OKT > 20.30u | LEUVEN SCHOUWBURG
ROSAS/ICTUS dans/muziek

WO 15 OKT > 21.00u - deuren: 19.45u | LEUVEN HET DEPOT
DE VOLHARDING / Loehard orkest

DO 16 OKT > 20.00u | LEUVEN LEMMENSINSTITUUT
JAN MICHIELS & LIEBRECHT
VANBECKEVOORT piano

WO 29 OKT > 20.30u | LEUVEN GROTE AULA MARIA THERESIA
ENSEMBLE INTERCONTEMPORAIN

GRATIS
VOOR KULCUUR
CONCERT

www.festival.be

HALVE PRIJS
VOOR STUDENTEN
EN -18

Tickets: In&Uit Leuven
Naamsestraat 1
015/20 30 20

FESTIVAL
van
VLAANDEREN
Vlaams-Brabant

Achter de schermen (2): een Tiense nacht

Slapen is voor watjes

Sommige studenten wisselen hun leven van slapen en drinken af met boeiende activiteiten. Die kunnen nutteloos zijn of juist geld opbrengen. Deze week duiken we onder bij de vrolijkste burgers van Leuven: bewoners van de Tiensestraat.

MAUD OEYEN & RUBEN
BRUYNNOEGHE |

Het is geen sinecure elke avond te moeten beseffen dat ook deze nacht er weer een zal zijn zonder zalige rust. Om een stukje van dat besef te kunnen meepikken, drukten we op een willekeurige deurbel in de Tiensestraat.

WEKKER

Omdat donderdagnacht een nacht van extremen is en wij daarentegen gematigd, besluiten we dat woensdagnacht een mooi beeld zou schetsen van de gemiddelde geluidsoverlast waarvan de student al eens wordt beticht. Als de zon dan eindelijk verdwenen is en de schemer het Leuvense in duister hult, kruipen wij van onder onze dagelijkse beslommingen naar de plek van afspraak: een appartement op de vijfde verdieping, ergens in de Tiensestraat. De directe aanwezigheid van het Huis der Rechten en de Pavlov zullen ons wel genoeg informatie verschaffen over hoe het voelt niet deel te nemen aan een vrolijk feest. Onze vermoedens blijken correct: een niet al te best geïsoleerde slaapkamer met uitzicht op de Tiensestraat is geen reden om op te scheppen bij je vrienden. Niet dat je geen gezellig gesprek kunt voeren, maar het voortdurende geruis op de achtergrond van meer beschonken stemmen is geen bevordering voor

de nachtrust.

Oordopjes denken we dan, maar ook daar krijgen we het dekseel van de neus: "Natuurlijk heb ik oordopjes, maar die kan ik niet altijd gebruiken. Als ik op tijd wakker wil worden moet ik mijn wekker wel kunnen horen."

AUTORITAIR

Instemmend knikkend, vragen we naar verdere bemerkingsen. De man in kwestie woont al drie jaar op hetzelfde adres en kent ondertussen al het klappen van de zweep. "Vroeger belde ik al wel eens de politie op, maar die kunnen ook niet veel doen. Ik vind het wel een beetje grof als ze zeggen dat ik maar moet wachten tot de examens er aan komen. Op dat ogenblik wil je gewoon slapen en met zo'n antwoord word je niet bepaald rustiger." De invoering van stewards bracht ook geen zoden aan de dijk betreffende het slaapgebrek bij de inwoners. "Ik weet wel dat ze hun best doen, en ze hebben zeker hun verdiensten, maar veel meer nachtrust heb ik er niet door gekregen."

Omdat wijzelf niet kunnen pitten, besluiten we de straat en het gezelschap van enkele stewards op te zoeken. Gekleed in rode vestjes staan ze autoritair op wacht. Hun taak bestaat erin de opritten vrij te houden van fietsen, bier binnen te houden en het lawaai wat te dempen. "De meesten begrijpen het wel als we hen gewoon uitleggen dat ze

hun bier binnen moeten opdrinken. Enkel als de fakbars echt té vol zitten, wordt het wat moeilijker."

Ons respect voor de twee vrouwen die voor ons staan, groeit als ze ons melden dat ze hier zeker nog tot vier uur zullen staan om de boel onder controle te houden. "Als er een gevecht zou uitbreken, smijt ik mij er direct tussen. Maar je moet dat wel relativeren: die jongens willen meestal helemaal niet tegen elkaar vechten, en al hun vrienden staan er vaak al bij om ze uit elkaar te houden. Ik zorg er gewoon voor dat een van de twee partijen weggaat." Vrijwilligers moeten wel een beetje gek zijn, denken we stilletjes wanneer ze er ook nog bovenop

gooit dat ze dit werk echt wel leuk vindt.

Rond een uur of twee vallen we nog eens binnen op het appartement naast de fakbars. Het lawaai is er luider op geworden. In het donker kunnen we de slaap niet vinden. "Voor de studenten is het gemakkelijk, zij kunnen naar huis gaan wanneer ze moe worden en willen slapen. Maar ik ben al thuis hier."

KLANTEN

Wanneer we dan maar op het balkon gaan staan om te genieten van de Leuvense lichtjes valt ons op dat aan de overkant kamers worden verhuurd in de Holiday Inn.

Alweer kunnen we de drang niet weerstaan wat meer uitleg te vragen. De receptie mag echter 's nachts geen contact hebben met leden van de pers, 's morgens daarentegen mogen we alle vragen

stellen die we willen. Die kans laten we dan ook niet liggen. Niet bepaald uitgeslapen, proberen we wat reacties los te wrikken bij de receptioniste, en met succes. "Op vrijdagen krijgen we wel vaak klachten van de klanten. De kamers zijn dan ook niet geïsoleerd. We proberen hen zo ver mogelijk van de Tiensestraat te leggen, maar als we volgeboekt zijn hebben we geen andere keus. Onze klanten komen dan 's nachts voor een onaangename verrassing te staan, al valt dat al bij al wel mee."

Hoewel we een nachtje hebben doorgedaan houden we er geen kater aan over. Of we dat absoluut een positieve evolutie willen noemen, kunnen we niet meteen beslissen, daar zouden we liever een nachtje over slapen.

(Jonas Doytzi)

'Lectures for the 21st century'

Gluren naar de wetenschap

In 'Lectures for the 21st century' wordt de evolutietheorie in twee uurtjes hard gemaakt en maken we kennis met onze neolithische bedovergrootmoeder.

NELE BRUYNNOEGHE |

Vorig jaar kreeg 'lessen voor de 21ste eeuw' een Engelstalige tegenhanger: 'Lectures for the 21st century'. Sinds afgelopen dinsdag is deze lezingenreeks aan haar tweede editie toe. Behalve dat deze vakbeschrijving een bijna letterlijke vertaling is, is het in deze lessen de bedoeling om studenten de kans te bieden om over het muurtje te gluren, om te ontdekken wat er in andere onderzoeksdomeinen recent aan de gang is. Anderzijds richt het college zich doelbewust op internationale studenten en zijn deze lessen ook bedoeld als een kennismaking met de Belgische cultuur op verschillende gebieden.

Zo zal het volgende week gaan over 'The History of the Present of Belgium' en op het einde van de maand over 'Art and Cultural Identity of the Low Countries'. Veel ruimer richt het college zich tot iedereen die meer wil weten over de vooruitgang in de wetenschap en wat dat voor de toekomst betekent. Iedereen kan deze lessen gratis volgen, maar is ook de mogelijkheid om dit vak op te nemen in je studieprogramma, ten minste vanaf je

derde bachelorjaar. "Een doelbewuste keuze," zegt coördinator professor Raymaekers. "De lessen zijn geen middel om je studiekeuze te wijzigen in het eerste bachelorjaar, daarvoor zijn ze te beknoppt."

"Er is bovendien een zekere kennis en ervaring vereist om die lessen te volgen; aan een meer technische uiteenzetting kan je niet ontsnappen. In het eerste uur van de les wordt telkens een deskundige aan het woord gelaten, in het tweede uur worden vragen van het publiek beantwoord. Op deze manier willen de lessen een perspectief bieden op wetenschap en cultuur, en dit in dialoog met het publiek. Bovendien worden alle lessen achteraf gepubliceerd in een boek. Handig voor de examens, maar ook interessant om te hebben in de boekenkast." besluit professor Raymaekers.

BANAAN

De eerste les begint met een uiteenzetting over genetica en genomica waarbij ingegaan wordt op het testen van DNA en eventuele geneeswijzen voor zeldzame ziektes. Professor Jean-Jacques Cassiman (werkend op de afdeling Menselijke Mutaties en Polymorfismen van

Geneeskunde, red.) fleurt zijn dia-voorstelling op met cartoons, tekeningetjes en schilderijen, en legt ons uit wat de wetenschap met de kennis van onze genetische blauwdruk kan aanvangen. Hij heeft het over vergelijkende DNA-tests die met confronterende resultaten op de proppen komen: wij hebben klaarblijkelijk voor de helft dezelfde DNA-structuur als die van een banaan en zijn voor 85% te vergelijken met een muis.

HELENA

Wat meer is, voor 99% gelijken wij op de aap. Eva wordt met dit bewijs nogmaals van haar troon gestoten en opgevolgd door de wetenschappelijke Helena — één van de eerste vrouwen die dezelfde mtDNA (DNA dat besloten zit in de mitochondriën) vertoont als die van de moderne vrouw. Toch is er nog steeds een verkiezingsstrijd gaande tussen Helena en haar zussen, en Eva. Sinds 1985 blijft 80% van de Amerikanen geloven in het bestaan van een oppermachtig wezen dat de mens op de zesde dag van de week neergepoot heeft op aarde, slechts een kleine tien procent gelooft in de evolutietheorie en kiest de kant van Helena en haar zussen. De overige tien procent heeft geen mening.

BLAUWDRUK

Ondanks dit recente resultaat van de wetenschap zijn de meningen in de loop van de laatste twintig jaar nauwelijks veranderd. Zo'n genetische tests kunnen ook bijdragen tot nieuwe geneeswijzen. Tests kunnen in zekere mate voorspellen hoe groot de kans is dat iemand een ziekte krijgt waarvan de informatie in genen is terug te vinden. Jammer genoeg zijn het niet enkel de genen die de ziekte bepalen: ook de voeding is een bepalende factor. Dit heeft twee nare gevolgen: een excuus zoals 'ik kan er niets aan doen, het zit in mijn genen' kan niet langer wetenschappelijk ondersteund worden, en alcohol en frietjes blijven nogmaals slecht voor de gezondheid.

Toch kan deze vaststelling bij-

dragen tot nieuwe ontwikkelingen: zo zouden er antibiotica ontwikkeld kunnen worden die volledig passen bij iemands blauwdruk en eetgewoonten. Producten die van de markt geweerd worden, kunnen nu een tweede kans krijgen. Ook al zijn ze niet efficiënt voor de grote massa, ze kunnen wel op maat gesneden worden voor ieder individu afzonderlijk. Daarnaast is er de mogelijkheid om een supersmens te creëren. Een implementatie van het juiste DNA-materiaal dat de spieren ineens laat opbollen is geen vage toekomst meer. De perfecte doping en een nieuwe uitdaging voor de controles bij sportwedstrijden. Kortom, er rommelt heel wat achter de deur van de wetenschap, dat tonen deze lessen alvast aan.

**Al de hits,
al het nieuws**

**Check out
www.mixfm.be**

**Zet 'm nu ook
op je radio**

(advertentie)

Een lezersbrief door Pieter Fannes

BESTE LEZERTJES,

NORMAAL GEZIEN TREF JE OP DEZE PLEK DE DOLLE AVONTUREN VAN SANNE AAN - VORIGE WEEK PAGINA 1, DAT WIL ZEGGEN DAT HIEK NU PAG 2 HAD MOETEN STAAN

MAAR DE TEKENAAR ZIT MET EEN PROBLEEM. AANGEZIEN HIJ EEN PERFECTIÖNISTISCHE NEUROOTIS, WIL HIJ DAT ZIJN STRIPDECORS OP DE ECHTE WERELD LIJKEN.

OP PAGINA 2 RIJDT SANNE MET HAAR ZUS MARGOT DOOR DE DANSAERTSTRAAT IN BRUSSEL.

DOOR DE GROTE TIJDSDRUK DIE DE ONGENADIGE REDACTEURS VAN VETO HEM OPLEGGEN, IS HET DE TEKENAAR ECHTER NOG NIET GELUKT OM EEN GESCHIKTE UITVALSBASIS TE VINDEN OM DIE STRAAT VAN BOVENUIT TE TEKENEN.

DAAROM DEZE OPROEP: IEDEREEN DIE EEN APPARTEMENT BEWOONT IN HET STUK VAN BRUSSEL TUSSEN HET KANAAL, DE DANSAERT, DE ANSPACHLAAN EN DE KLEINE RING - DA'S DUS HIER: MAG ZICH AANMELDEN OM ZIJN STEKJE TER BESCHIKING TE STELLEN VAN DE TEKENAAR, ZODAT DIE VANUIT JE RAAM DE JUISTE DECORS KAN TEKENEN.

DAT KAN VIA EEN MAIL NAAR PIETERFANNES@GMAIL.COM.

DE TEKENAAR IS WELOPGEVOED EN BIJT ZELDEN FRATSENMAKERS GELIEVE ZICH TE ONTHOUDEN.

vertraging van start kon gaan. Het publiek bleef echter trouw op post en genoot van bekende nummers zoals *Four* en *Bender Parts*, die momenteel hoge toppen scheren in De Afrekening.

Op de vraag "Wat brengt jullie hier in Leuven?" kregen we een eerder bescheiden antwoord van frontzanger Stijn: "Ze hebben ons een tijdje geleden gecontacteerd en we konden er een mooie som geld mee verdienen. Dit bedrag hadden ze beter aan iets anders besteed" (lacht)

"We willen graag een professionele carrière uitbouwen. We mogen niet klagen als je ziet vanwaar we komen. Nog niet zolang geleden speelden we op een spaghettinamiddag. Een vreemd zicht als je daar mensen met borden spaghetti voor je ziet zitten."

GEVARIEERD

Naast deze leuke optredens trof je ook verscheidene sportinitiaties aan in de omliggende sportzalen van Heverlee. In de vroege namiddag kon je deelnemen aan kajakinitiaties en daarnaast kon je ook participeren aan een wedstrijd veldhockey. Wie hier nog niet tevreden mee was, kon zich laven aan judodemonstraties of een scherminitiatie. Het aanbod was groot genoeg voor de sportieve zielen onder ons. Voor de hongerige magen had Alma 3 van half zes tot half negen een lekkere barbecue georganiseerd.

Iedereen vond op deze leuke dag ongetwijfeld zijn gading. Naast sport en muziek was er ook plaats voor een toneelopvoering georganiseerd door studentenimproteam Preparee. Deze vond plaats onder de eetzaal van Alma. Toch handig als alles zo dicht bij elkaar ligt en je niet ver moet gaan zoeken.

REGEN

Als kers op de taart van deze Student Kick-Off was er nog een fantastische TD, eveneens in Alma3. Bekende dj groepen waaronder Hermanos Inglesos en Stijn, maar ook dj Marcin mochten de feestende jongeren verwennen tot de vroege uurtjes.

Ondanks het feit dat de Student Kick-Off in het midden van de lesweek viel, waren er overall studenten aan te treffen. De regen zorgde misschien voor vuile schoenen op de weide, maar dat kon de pret van de jongeren niet bederven.

Student Kick-off Heverlee Muziek, veldhockey en een barbecue

De Heverleese studentenkringen bundelden samen de krachten om ook hun academiejaar officieel van start te laten gaan. Afgelopen woensdag kon je proeven van een waaiertje aan activiteiten in en rond Alma 3.

PIETER SCHROEDERS |

Aan de overkant van Alma 3 kon je vanaf twee uur in de namiddag in de feesttent genieten van optredens van onder andere

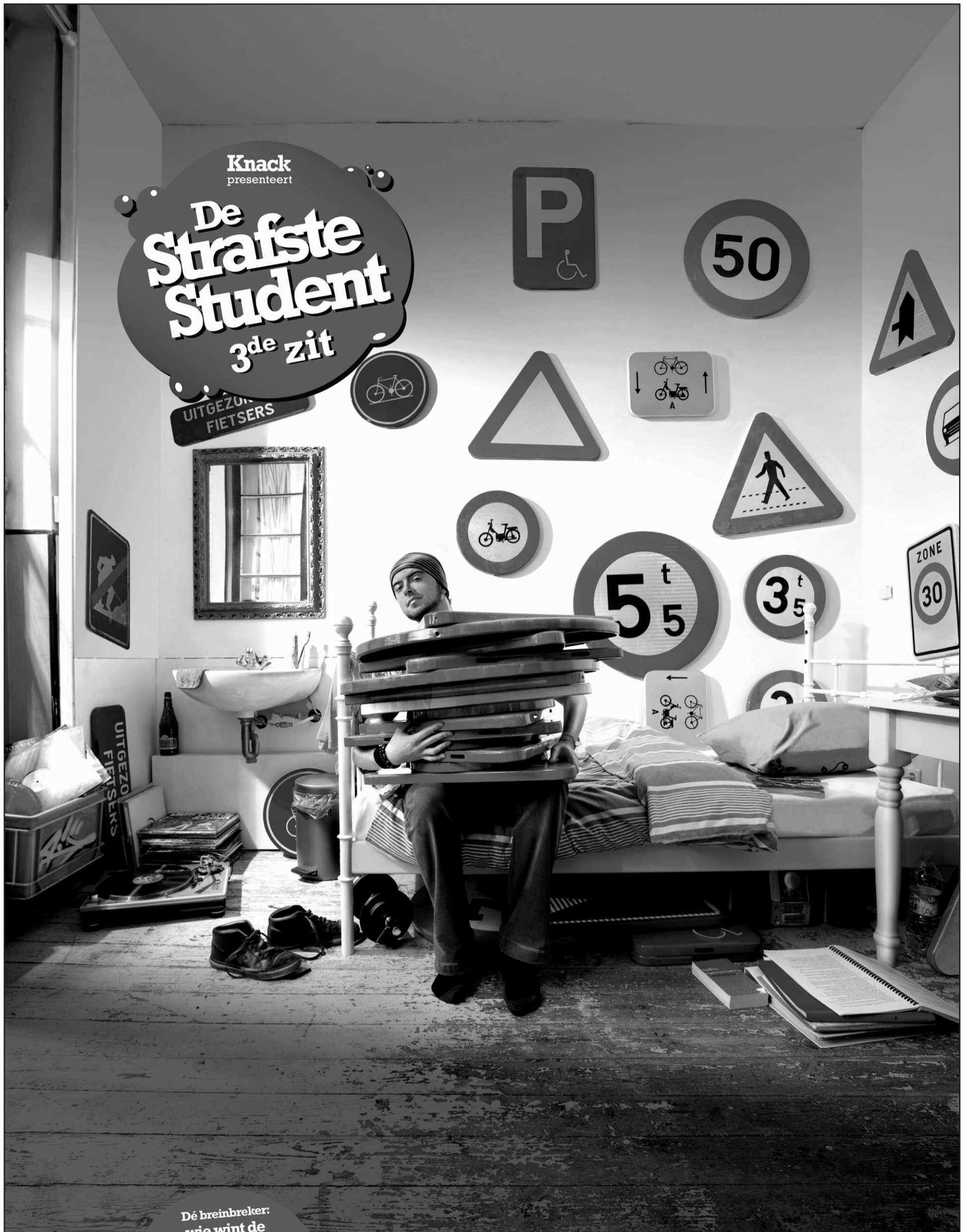
Bunglars Bane, Fasten bullbus, het opkomende Roadburg en het ambitieuze Johnny Berlin uit St-Truiden.

Een van de organisatoren van de Heverleese studentenkringen stond op uitkijk om nieuwe bezoekers te verwelkomen. Niet zo een slecht idee aangezien de locatie wat verscholen ligt tussen het groen.

GELUIDSPROBLEMEN

Geluidsproblemen gooiden de programmatie sterk door elkaar zodat afsluiter Johnny Berlin pas na een half uur

Knack
presenteert

De Strafstestudent

3de zit

UITGEZONDEN
FIETSERS

Dé breinbreker:
wie wint de
Polo BlueMotion?

BUZZ!
Quiz
TV

Jouw studentenstoten zijn nog straffer?

Sleep eindelijk eens een échte trofee in de wacht en schrijf je nu in op www.destrafstestudent.be. Warm vanaf **15 september** je brains op tijdens de oefenrondes en doe mee aan de echte eindstrijd vanaf **15 oktober**. Daag je tegenstanders uit, speel ze naar huis en keer met een **VW Polo BlueMotion** terug naar je kot! Je maakt ook kans op PlayStation consoles en Buzz! games of één van de vele andere fantastische prijzen.

PlayStation.

www.destrafstestudent.be

Knack

Gratis bewegingsbegeleiding voor studenten Beter moe dan lui

In november dit jaar biedt de K.U. Leuven haar — al dan niet luië — studenten een gratis bewegingscoach aan. Een kritische blik naar onze inerte medestudent lijkt aan te geven dat die aanbieding helemaal geen slecht idee is, maar een bewustmakingsactie is het niet.

RUBEN BRUYNOOGHE |

De echte heel eenvoudige reden krijgen we te horen van Joke Opdeacker. “Aan onze Faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen (Faber) doen onze studenten in opleiding sowieso een stage. Daarvoor hebben we mensen nodig die door onze laatstejaars kunnen worden begeleid. Wordt er weinig bewogen wordt, maar het

project staat niet in functie van een sensibiliseringsactie.”

Een inschrijving zou beide partijen een stuk gelukkiger moeten maken. De reacties bij de personeelsleden van de K.U. Leuven, die de gratis bewegingsbegeleiding al twee jaar aangeboden kregen, waren alvast behoorlijk positief. “Achteraf gezien hebben we gemerkt dat de ingeschrevenen inderdaad permanent meer zijn gaan be-

wegen. Bovendien vonden ook de begeleiders zelf het project een positieve ervaring.”

Omdat de interesse bij het eigen personeel na twee jaar was gedaald tot een schamele 40 inschrijvingen besloten ze bij de Faber het project uit te breiden naar studenten. Bijkomend element is dat ook studenten die al actief zijn, zullen worden begeleid. Zij kunnen dan kiezen waar ze specifiek op willen trainen. Voor competitieporters die hun prestaties willen optimaliseren, is er evenwel geen plaats in het project. In totaal zijn er slechts een 100-tal personen die zich kunnen inschrijven. Als je de an-

deren voor wil zijn, ben je er dus het best snel bij.

MOTIVATIE

De aangeboden begeleiding begint met een aantal tests om de beginsituatie te bepalen. De tests worden achteraf herhaald om na te gaan hoeveel vooruitgang er is geboekt. Na de tests volgt een gesprek met de coach waarbij een individueel trainingsschema wordt opgesteld. “De coach zal je alleen maar op weg helpen, hij of zij gaat niet persoonlijk komen meetrainen. Zo iets kunnen we niet van onze studenten vragen.”

Tijdens het jaar volgen ook drie opvolgingsgesprekken. Dit kan per telefoon of persoonlijk naargelang de wens van de student. Die gesprekken dienen om na te gaan of het programma nog steeds ijverig wordt gevolgd en om de student verder op weg te helpen. Als de

drang naar opgave de kop opsteekt, wordt ook nog extra motivatie gegeven. “Die motivatie is heel individueel en gericht op het trainingsschema van de student. Het grootste probleem bij studenten is dat ze denken geen tijd te hebben voor sport, maar als je kijkt naar hun uurroosters merk je vaak dat er nog genoeg open plekken zijn. Als er echt problemen zijn, wordt het schema natuurlijk aangepast.”

Vijf dagen per week 30 minuten lang een matige fysieke activiteit doen, is al voldoende om als ‘fysiek actief’ te worden bestempeld. Het feit dat zelfs dat geen evidentie is, mag volstaan om de student eens wakker te schudden om zich aan het bewegen te zetten. Dit is bij deze dan ook alweer gebeurd.

Inschrijven voor de gratis bewegingscoach kan op <http://faber.kuleuven.be/kuleuvenbeweegt>.

Filmfirmament

Khamsa

Als wij een cineast waren, dan zouden we ook Ken Loach willen zijn. Alle begrip daarvoor. We zijn echter toeschouwers en Khamsa, de poging van Franse regisseur Karim Dridi om zijn idool Loach achterna te gaan, kan ons maar matig bekoren.

BO VANLUCHENE |

We moeten het Dridi wel nageven: vastberaden en gedreven is hij. Ter voorbereiding van de prent gaat hij tussen de zigeuners van Marseille wonen, waar hij later het verhaal van *Khamsa* zal verzinnen. Dat hij oorspronkelijk een film over jeugd-delinquenten wou maken, lijkt maar al te snel gelijmd met de nog veel te weinig gestigmatiseerde zigeunerbevolking. En hij blijkt filmisch geluk te hebben: hij vindt Tony (Tony Fourmann), een zigeuner met dwerggroei en — belangrijker — een erg fout maatje, die de rol van antagonist zal vervullen.

Protagonist van dienst is Marco (Marc Cortes), een elfjarige jongen die uit zijn jeugdinstantelling ontsnapt om de hand van zijn stervende oma te gaan vasthouden. Dat hij af en toe op het verkeerde pad verzeilt, wordt als vanzelf verklaard door de dramatische gezinssituatie die we voortdurend te zien krijgen. Zijn Argentijnse moeder stierf toen hij nog jong was en zijn vader is al met het hele zigeunerkamp in bed beland, liefst af en toe worden in kleine gebaren de menselijke, minder stereotiepe kanten van de personages getoond. Een vreemde, mooie intimiteit komt dan boven.

DWergenhumor

Doordat Marco gemengd bloed heeft, ligt hij niet goed in de groep en moet hij zich extra hard bewijzen. De hoge kraan van waarop de jongeren in het water duiken, is een al te makkelijk symbool voor groepsdruk. Onder de slechte invloed van iets oudere vrienden en neefjes, komt hij in de kleine criminaliteit terecht. Ondertussen probeert zijn oudere en kleinere neef Tony hem op het juiste pad te brengen — door hem alles te leren over hanengevechten nota bene. Opvallend in de film is dat de rivalen van de zigeuners Arabieren zijn, die consequent ‘zandnegers’ genoemd worden. Juist, zelfs in zigeunerfilms zijn de Arabieren de vijanden.

Marc Cortes speelt zijn rol overtuigend. Hij straalt zoveel maturiteit uit dat we ons soms afvragen wanneer ze eens het kind Marco zullen laten zien. Anderzijds is die maturiteit enigszins onheilspellend: verwarren we het niet met de koelbloedigheid van een latere bendeleider? Pech speelt ook een rol in zijn levensverhaal. Net wanneer de arme kleine Marco een egel aan het doodslaan is, komt de jeugddienst langs. Maar als het verhaal te zwaar wordt, is er altijd nog dwergenhumor om op terug te vallen.

Hoewel sommige dialogen wel beklijven en vooral de stille momenten indruk maken, blijven we met een onverzadigd gevoel achter. Niet dat Dridi een slechte regisseur is. *Khamsa* is netjes gemaakt volgens het boekje. Ook alle noodzakelijke voortekenen zijn erin verwerkt, alsof de film dan diepgaand is, of het publiek slim. Maar misschien had Dridi beter zijn kopie van Loach's *Sweet Sixteen* uit de DVD-speler gehaald en een origineel verhaal verteld.

Fysiek actief zijn is vijf dagen per week dertig minuten matige fysieke activiteit doen...

Dit trainingschema is volledig op burgies gericht...

Pere Faura op STUK START

Eenzaam in teletijdmachine

In This is a picture of a person I don't know brengt Faura een mix van dans en video. Hij speelt met filmscènes, dolt met de camera en praat tegen zichzelf.

MAUD OEYEN |

Pere Faura, een jonge Spanjaard afkomstig uit Barcelona, verhuisde in 2002 naar Amsterdam om er te studeren aan de School voor Nieuwe Dansontwikkeling. Hij studeerde in 2006 af met zijn voorstelling *This is a picture of a person I don't know*. Faura reisde met deze solo al langs verschillende internationale festivals, om nu eindelijk ook in Leuven te belanden.

ROLLENPATROON

In het stuk gaat Faura de confrontatie met de toeschouwers aan. Hij laat zijn wat guitige blik ongegeneerd over het publiek glijden wanneer iedereen de zaal betreedt, martelt een meisje op de eerste rij door haar minutenlang onder schot van een camera te houden en blijkt achteraf ook opnames van de rest van het publiek gemaakt te hebben. Kijken en bekeken worden lopen in deze voorstelling door elkaar; het

traditionele rollenpatroon van artiest en toeschouwer wordt op zijn kop gezet.

“Als je bekeken wordt, voel je je verlegen. Je lacht een beetje. Je kijkt weg. Misschien ben je eenzaam?” zegt Faura. “Als je je eenzaam voelt, moet je teruggaan in de tijd, je moet aan dingen van vroeger terugdenken.” Zelf probeert hij hetzelfde te doen. Hij speelt met de tijd, spoelt door en spoelt terug, converseert met een oudere opname van zichzelf en maakt geschiedenis van zijn eigen stuk alsof hij in een teletijdmachine zit.

Daarnaast steunt hij op het collectieve geheugen van het publiek door minutieus de dansbewegingen uit de film *A Chorus Line* uit te voeren, waardoor hij bij momenten in de geprojecteerde beelden lijkt op te gaan. Bij de uitvoering van *Singin' in the Rain* blijft de plaat dan weer op geregelde tijdstippen hangen, waarop de tapdansende Faura bijgevolg ook blijft

hangen. Niet bepaald wereldschokkend, maar grappig is het wel.

Faura wil opgaan in de massa, zichzelf vereenzelvigen met iemand anders, terugkeren naar zijn verleden. Hij brengt het besef over dat de mens alleen is met zichzelf. Wie bekeken wordt, is alleen. Dat is inderdaad om verlegen van te worden, maar ook: “Perhaps doing a solo is the best way of getting to know new people.”

GRATIS

De gratis openingsdriedaagse van STUK liep van donderdag tot en met zaterdag en bereikte zowat vierduizend enthousiaste cultuurliefhebbers. Er kon worden geproefd van de verschillende disciplines die STUK tijdens het seizoen aanbiedt. Naast de voorstelling van Pere Faura stonden onder meer de première van DegrotemonD (SKaGeN), concerten van Adem (zie pagina elf) en Lonely Drifter Karen en een expo van Charlotte Beaudry en Agnès Geoffroy op het programma.

Steekkaart

Regie: Karim Dridi
Cast: Marc Cortes, Tony Fourmann, Raymond Adam
Duur: 110 min.
Release: 22/10/08

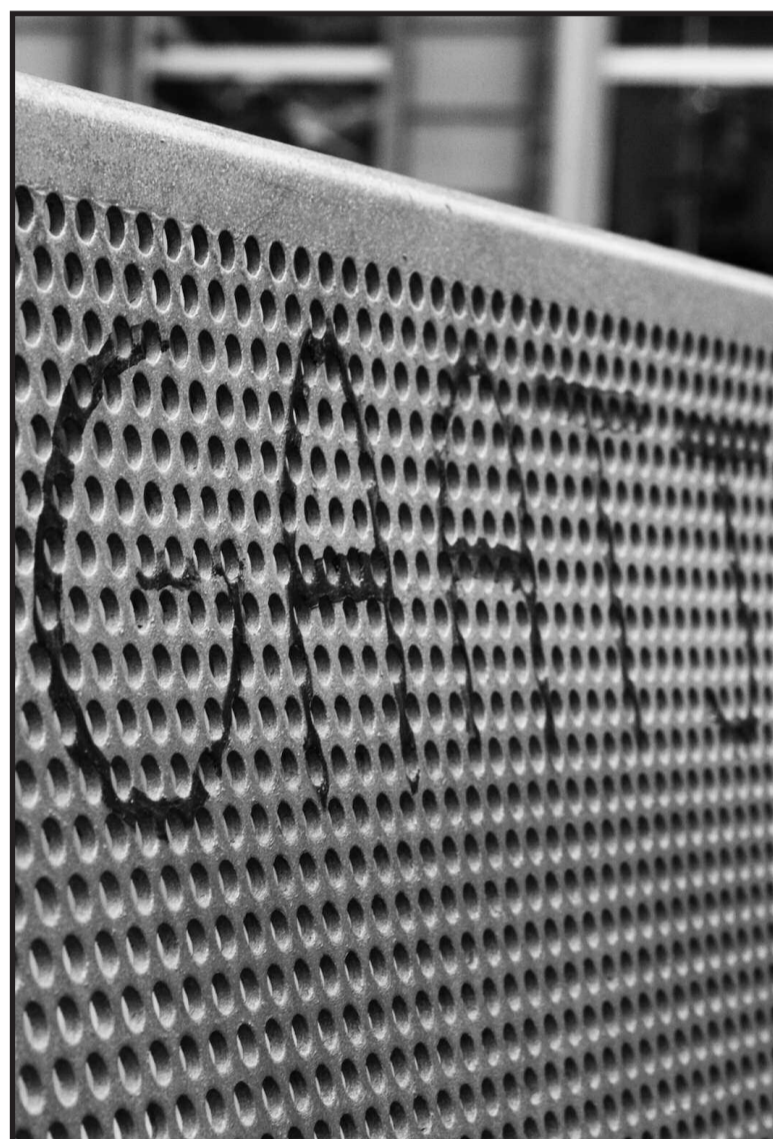
Kort: Zigeunerblues en stoere dwergen

studio
L E U V E N

Graffiti

door
Christoph Meeussen

Onder de toga (2): Paul Vandebroek

“Gevoel voor onmerkbare verandering”

Elke week legt een professor zijn toga af, samen met een verklaring van zijn goede smaak. Zonder ambtskleed zijn academici immers sneller geraakt en dat is net waar het om draait als Veto hen vraagt welke kunst of cultuur hen kan vervoeren. Deze week doet Paul Vandebroek het zonder toga, maar met even veel fascinatie voor de Noord-Afrikaanse cultuur, waarover hij al jaren college geeft.

LIESBET COOLEN |

Paul Vandebroek: “De allereerste aanleiding tot mijn fascinatie voor Afrika was eigenlijk een geur. Toen ik lang geleden van het vliegtuig stapte in Tunesië, woei de geur van het land over de tarmac tot op de luchthaven. Dat trof mij zo dat ik wist: hier houd ik van. Dat is het gevoelspunt geweest waarop een lang onderzoek vertrokken is.”

“Wat ik in de cultuur vind, is de gevoeligheid voor een bijna onmerkbare verandering, zoals in de muziek: tonen en ritmes die on-

merkbaar verschuiven, die heel intens zijn en toch subtiel. Naast muziek denk ik ook aan de traditionele weefkunst die oud is, maar hedendaags blijft en tegelijk ontzettend individuele dingen bevat.”

GEVOELIGHEID

“De Afrikaanse cultuur is anders dan de onze, maar er is in mijn beleving geen tweedeling tussen identificatie en afstand. Dat zou net het gevaar zijn: identificatie wordt snel een vorm van narcisme, of omgekeerd van een zekere zelfhaat die je wil opheffen door je te laten

opnemen in het andere. De cultus van de derdewereldkunst gaat bijvoorbeeld vaak uit van een onbewuste westerse zelfafwijzing.”

“Zoals het intenser kan zijn iemand aan te raken dan hem plat te drukken, zo zie ik de omgang met een esthetisch iets als een raakpunt. Ik identificeer me niet, maar voel me ook geen vreemde. Ik doe moeite tot toenadering, en het kunstwerk doet hetzelfde: het is een relatieve aanraking en dat is zo fantastisch.”

“Wat me op die manier meesleept, vind ik bij ons zelden, maar soms wel. De hedendaagse kunst herleidt zich te zeer tot zuiver conceptualisme, terwijl de kracht van een kunstwerk onmogelijk alleen in het cognitieve kan liggen. Begeenadigde artiesten die het wel lukt de zogenaamde dichotomie tussen kennis en gevoel te overstijgen zijn Pé

Vermeersch, een danser die nogal naast de mainstream gemeenschap werkt, en Akira Kasai, een Japans danser van nu al meer dan zestig. Ook bepaalde opera's van Vivaldi, sommige vroegmiddeleeuwse muziek, de bouwkunst van Borrumini of de poëzie van Christine D'Haen. Allemaal bevatten ze iets dat transformerend is en openen ze een gevoeligheid die je daarvoor nog niet had.”

NEGATIVISME

“Neem nu het gedicht *Daimoon Megas* van D'Haen, waarin de daimoon een vrouw wijst op al het ijdele en vergankelijke, dat in de laatste verzen weer ten goede wordt gekeerd als iets heel waardevols. Dat heeft, denk ik, te maken met een vermogen dat vrouwen hebben om zich heel bewust te zijn van het tekort van een persoon, een relatie

of het leven, maar het toch de moeite waard vinden. Een fundamenteel andere houding dan mannen. Die wijzen sneller op het slechte, het zwakke en het minderwaardige. Daardoor wentelen ze zich vaker in een soort negativisme. De nieuwe hype rond Dimitri Verhulst doet precies het tegendeel van het gedicht van Christine D'Haen: het tekort aanklagen en daardoor een cultus van de zwartgalligheid scheppen.”

Paul Vandebroek doceert aan het departement Antropologie van de faculteit Sociale Wetenschappen en behoort tot de onderzoeksgroep Minderheden/Migraties.

Adem op Stukstart

“I’m not trying to be cool”

Adem Ilhan doorzwemt vele watertjes. Met Fridge stond hij twee jaar geleden op Pukkelpop. Hij speelt bij Badly Drawn Boy. Als Adem bracht hij vorige donderdag akoestische pareltjes op Stukstart.

GEERT JANSSEN |

Veto: Vanavond staat u hier met uw coveralbum *Takes*. Is dat het optreden dat we gaan krijgen of gaat u ook eigen nummers spelen?

Adem Ilhan: «Ik heb geen setlist dus ik weet nooit wat er gaat gebeuren. De voorbije paar weken bleek het een gelijke mix tussen mijn drie platen te zijn.»

Veto: Vindt u het leuk om zonder de veiligheid van een setlist te werken?

Adem: «Zeker als ik solo speel. Ik kan beslissen aan de hand van het publiek of de zaal. Met een groep is het gemakkelijker een setlist te hebben.»

Veto: Bent u voltijds muzikant of heeft u een dagjob?

Adem: «Voltijds. Vroeger maakte ik muziek voor televisieprogramma's. In moeilijke tijden kon ik zo de rekeningen betalen. Maar het is nog altijd muziek maken dus daar heb ik veel geluk mee gehad.»

FANS

Veto: Was u bij het maken van *Takes* geïnspireerd door andere coveralbums?

Adem: «Er zijn er zoveel: ik heb geprobeerd daar niet over na te denken. Ik speel al een hele tijd covers in mijn live show en achteraf kwamen mensen me om een optreden vragen. Ik besloot een EP te maken, vier nummers of zo voor de fans. Maar het project werd groter en groter. De keuze van de nummers werd belangrijker. Ik wilde in een

studio werken. Mijn andere platen heb ik thuis opgenomen. Dergelijke invloeden waren belangrijker voor me dan bestaande coveralbums.»

Veto: Op *Takes* staan nummers uit de periode 1991-2001. Hoe oud was u in 1991 en naar wat voor muziek luisterde u voordien?

Adem: «Ik was dertien. Daarvoor luisterde ik veel naar grunge. Maar *Soundgarden* of *Alice In Chains* zijn niet op de plaat geraakt. Er staat geen *free jazz* op, noch minimale muziek. Er staat ook geen *Radiohead* op, al had ik dat graag gehad.»

Veto: In België kreeg *Takes* vooral aandacht omdat u *Hotellounge* van dEUS hebt gecoverd. Hoe heeft u hun muziek leren kennen?

Adem: «Ik ben al dEUSfan van voor *Worst Case Scenario*. Wanneer ze in Londen speelden, gingen we altijd kijken. Wat ze doen, vind ik heel interessant. Ik hou ook van hun latere werk, maar ik ben geen fan meer zoals vroeger.»

ONTSPANNEN

Veto: Er staan een paar eerder obscure nummers op *Takes*. Wilt u op die manier uw publiek muzikaal opvoeden?

Adem: «Deels, maar ik koos toch voor mijn favoriete nummers. Als er een keuze moest gemaakt worden — *Today of By Starlight* van the Smashing Pumpkins — ging ik voor het minst vanzelfsprekende nummer. *But not to get cool points*. Ik probeer niet cool of trendy te zijn.»

Veto: U maakt deel uit van de begeleidingsgroep van *Badly Drawn Boy*. Is er iets dat u van hem heeft geleerd?

Adem: «Wij waren enkel zijn liveband, op zijn platen spelen we niet mee. Ook al waren wij altijd heel serieus met muziek bezig, we waren toch ontspannen. Je hebt een verplichting tegenover je publiek, maar dat wil niet zeggen dat je je niet mag amuseren. Hij is heel snel heel bekend geworden. Dat is niet gemakkelijk om mee om te gaan. Ik ben dan ook heel blij om in mijn schoenen te staan. Zo kan ik rustig groeien.»

POSTROCK

Veto: U heeft verscheidene bands en projecten. Speelt u overal een creatieve rol in?

Adem: «Bij *Badly Drawn Boy* arrangeerde ik de nummers. Ik vertaalde eigenlijk gewoon zijn ideeën. Ik heb wel ooit gewoon bas gespeeld of gitaar maar ik heb nooit een project gehad op lange termijn waar ik geen belangrijke rol in had. Bij *Fridge* ben ik absoluut één derde. Ik ben nogal een control freak. Mijn projecten verschillen onderling. Vanavond speel ik eerlijke, akoestische en hartverwarmende muziek. *Fridge* is dan weer instrumentaal en experimenteel. *Assembly* is *free jazz*. Geen dingen die op één festival geprogrammeerd zouden worden.»

Veto: Welk van al die genres die u beoefent, staat het dichtste bij uzelf?

Adem: «Ik ben al sinds mijn veertiende bezig met postrock. Maar ik ontdek meer en meer dat ik gehecht ben aan zingen en muziek op basis van liedjes. Ik vind het wel moeilijk

(FREDERIEK HEREGODS)

“Ik ben al dEUSfan van *Worst Case Scenario*. Wanneer ze in Londen speelden gingen we altijd kijken. Ik hou ook van hun latere werk, maar ik ben geen fan meer zoals vroeger.” getuigt Adem.

om een onderscheid te maken tussen mijn creatieve investeringen in de verschillende genres. Ik speel akoestische gitaar met dezelfde

spirit waarmee ik drum in een instrumentale band.»

DESDA verhuist naar STUK

Dan en slechts dan als

Twee jaar geleden begonnen Anais Fayt, Joris Vercaemmen en Thomas Decreus met hun project DESDA, met als bedoeling poëzie weg te krijgen uit stoffige zaaltjes “waar iedereen half ligt te slapen.” De organisatoren lijken voorlopig alvast in hun opzet geslaagd.

MAUD OEYEN |

Voor de naam DESDA werd gekozen vanuit de idee dat poëzie slechts werkt ‘dan en slechts dan als’ het werkt in de context van bijvoorbeeld een café. Thomas Decreus: “We staan voor een redelijk levendige vorm van poëzie; poëzie die echt gebracht wordt op een podium. Het is bijna te vergelijken met de oude troubadourtraditie. We willen er een beetje *swing* in brengen. We kiezen altijd dichters die goed zijn in performen, mensen die poëzie kunnen brengen op een manier waarbij je niet in slaap valt. Dat is toch de bedoeling. Iemand als Stijn Vranken, die bijvoorbeeld te gast is op de eerste editie, is een heel goede performer. Hij draagt ook alles uit het hoofd voor, hij leest nooit iets af.”

POËZIELAND

Naast Stijn Vranken zullen op die eerste maandag ook Peter Holvoet-Hanssen, Rita de Pita & Peter Knuppels en de nieuwe Belg Kenan Serbest hun opwachting maken. “Elvis Peeters komt poëzie brengen van Mustafa Kör. Kör is

invalide, maar hij dreigde door de uitgave van zijn boek zijn uitkering te verliezen. Daar is een hele polemiek rond ontstaan, en Elvis Peeters komt dan ook een statement maken door zijn poëzie voor te lezen. We wilden heel graag Mustafa Kör zelf laten komen, maar het is voor hem niet mogelijk om op een podium te staan. Peter Holvoet-Hanssen is natuurlijk behoorlijk bekend in poëzieland. Pieter Knuppels en Rita de Pita brengen dan weer echte performancepoëzie. We hebben ook altijd een muzikaal luik. Dit keer zal dat Kamp Maria zijn, twee meisjes uit Leuven. We zouden op het einde ook erg graag iets doen onder de naam *Discobar Poëtica*: een soort sampling van poëzieteksten met muziek, mash-ups met poëzie als het ware.”

LIBERTAD

Wegens het grote succes van eerdere edities van DESDA, die consequent plaatsvonden in Café Libertad, is er dit jaar gekozen voor het STUKcafé als locatie. Thomas: “We zijn twee jaar geleden begonnen in de Libertad, eigenlijk heel kleinschalig, maar

gaandeweg is dat beginnen te groeien. We kregen ook steeds grotere namen vast. Zeker bij de laatste editie was er echt veel volk, de Libertad werd gewoon te klein. Didi de Paris was er toen ook. Hij vond DESDA een heel leuk concept en hij heeft er mee zijn schouders onder gezet. Het is mede dankzij hem dat we in het STUK geraakt zijn. Hij heeft dat echt een boost gegeven.”

LANOYE

“Het verschil met de vorige edities in de Libertad zal vooral te merken zijn aan het feit dat we ons in het STUK nog meer kunnen richten op performance. Het zal er een stuk dadaïstischer aan toe gaan. Je mag absoluut iets bruisend en actief verwachten. Niet de traditionele poëzieavond dus, eerder iets vergelijkbaar met de beginperiode van Tom Lanoye.”

“We draaien voorlopig zonder subsidies, daar zijn we nog volop voor aan het kijken. Artiësten betalen we niet, we vergoeden enkel de vervoersonkosten. We zijn wel goed op de hoogte van wie wat doet op het vlak van poëzie in Vlaanderen. Zo selecteren we onze namen. En natuurlijk: hoe groter de namen die je kan vastkrijgen, hoe gemakkelijker je andere grote namen kan aantrekken. Het is dus allemaal

behoorlijk *low budget*, maar dat heeft dan weer als voordeel dat we volledig onafhankelijk zijn.”

VINKENOOG

Naast de poëzieavonden verzorgt DESDA ook een tijdschrift met de gelijknamige titel. Van elk nummer bestaan slechts dertig exemplaren die enkel op de edities worden aangeboden. Bij het tijdschrift zit ook een dvd met onder

andere een interview met Simon Vinkenoog, een kortfilm van Joost Wynant en muziek van *Head Full of Flames*.

De eerste editie van DESDA vindt plaats op maandag 13 oktober om 21u in het STUKcafé. Volledig gratis.

Feest in de Boekerij!

Het zijn hoogdagen voor de literatuur liefhebbers in het Leuvense, want naast de gloednieuwe editie van Desda op 13 oktober valt er op zaterdag 11 oktober ook heel wat te beleven in Bibliotheek Tweebronnen. Voor de eerste maal vindt daar immers het Feest in de Boekerij plaats. Zo komen Piet Piryns, Willy Kuypers en Rik Torfs naar de bibliotheek om te praten over literatuur, en kan je er een speciale editie van *Uitgelezen* bijwonen met als centrale gasten Jos Geysels, Fien Sabbe, Anna Luyten, Martin Heylen en Sofie Van Moll. Isabelle A zorgt hier voor de muzikale omlijsting. Kader Abdolah en Rudy Vranckx schuiven aan tafel bij Phara de

Aguirre en Louis Tobback. Dat er niet enkel literatuur aan bod zal komen, mag ook blijken uit de veelbelovende muziekprogrammatie. Er zijn optredens van Selah Sue, Johnny Berlin en Mint, en de afterparty wordt verzorgd door The Mixfitz. Liefhebbers mogen smoothies drinken, groupies kunnen handtekeningen schooien en wanhopige vrijgezellen krijgen de mogelijkheid een lief te vinden met behulp van een gigantische messagewall. Dit en nog veel meer vanaf 20u in Tweebronnen (Rijschoolstraat 4 of Diestsestraat 49). Wie nu nog niet overtuigd is, zal dat spoedig wél zijn, want Veto geeft zomaar even vijf duotickets weg voor dit evenement. Mailen naar traktatie@veto.be.

Alle info op www.leuven.be/bibliotheek

KULEUGEN

Maandag 6 oktober 2008 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 3 — www.kuleugen.be

"Dit kan ik niet meer betalen!"

Het is crisis en niemand kan eraan ontsnappen, zelf studentenrestaurant Alma moet eraan geloven. De prijzen gingen dit jaar de lucht in, de kaap van vijf euro wordt net niet overschrijden. Buiten de studenten horen we ook klachten vanuit Alma zelf.

Algemeen zijn de prijzen met vijftien cent of meer gestegen. De kaap van vijf euro wordt soms net niet overschreden en op twee oktober kon je enkel stoofvlees eten als je er €4,50 voor veil had. Vroeger had het je net meer dan drie euro gekost. Een slok op de borrel.

Bij de studenten lijkt niemand er erg in te hebben. Hoewel ze hun beklag rond de tafel doen, komen ze als makke schapjes toch met het geld over de brug. "Wat kunnen we anders doen?" vraagt studente rechten Kelly Verbier. Ook andere studenten doen hun beklag, maar aan

actie denken ze niet.

Na wat gesprekken met studenten worden we plots vanuit een gans andere hoek benaderd. Enkele Almamedewerkers lonken ons mee en we betreden de afwasruimte. Er heerst geroezemoes, en een kille mantel van bitterheid en wanhoop overvalt ons. Desirée Undego spreekt als eerste: "We worden uitgebuit! Al jaren aan een stuk werken dezelfde families in de opkuis." Hij snakt naar adem. "In het begin viel alles nog mee, maar jaar na jaar vergerde het."

Marcel Adenko vult aan: "Ik weet nog dat mijn grootouders blij waren om hier te werken. Ze aten goedkoop en zagen niet op tegen het werk aangezien ze geen Nederlands konden. Nu spreken wij de taal echter vloeiend en we mogen toch niet bedienen. En dan nog, de blanke werknemers kunnen amper Engels

voor de Erasmusstudenten."

"Maar de meest bittere pil," vertelt Desirée, "zijn de stijgende prijzen. Met ons hongerloon kunnen wij dit niet meer betalen! De prijzen swingen de pan uit, maar ons loon is al 30 jaar hetzelfde. En de voordelen van vroeger, gratis maaltijd voor ons of onze kinderen die aan goedkoper tarief eten, zijn nu ook geschrap. En sorry hoor: €4,90 voor een klodder rijst, een brokje zalm en wat rauwe groenten is overdreven. Onze jongste is vijf en heeft daar niet eens genoeg mee!"

"Beste Alma, we doen een oproep: ook al komen we uit Ethiopië of Angola, ook al hebben we honger gekend, laat het ons hier niet opnieuw gebeuren en laat het ook de arme student niet treffen, die nooit actie gekend heeft. De seuten.

JIM Kot Deluxe gekraakt door zwerfer

De telefoontapes

Onderstaand telefoongesprek werd opgenomen op de vooravond van de start van het nieuwe academiejaar.

O: Met de Überrector.

V: Dag A****, M*** hier. Zeh, ek geb gier net dat interview van Saffer dat morgen in De Standaard verschijnt nahelezen, en ek ben daar eihenlik niet zo tevreden over. Ook niet hegeel ontevreden, moet ek zehhe...

O: (kort) Wat is het probleem?

V: Ek weet niet of ek daar mah over klagen, want tenslotte kwam het interview er op mijn vraah, maar... 't Es precies dat hij alles zeh, en ek niets. Dat vind ek nu oo...

O: (onderbreekt) Dat is toch normaal, M***? Ik ben dan Baron ererector professor dokter dokter ingenieur mijnheer de voorzitter van de Associatie. Het interview ging over mijn Associatie. Ik begrijp uw verwonderink niet.

V: He gebt helijk A****, maar toh, ek ben er niet gelemaal tevreden over en binnenkort behint mijn evalu...

O: (zucht) 't Is al goed. INGEBORG! Bel Saffer en vraag hem om enkele uitspraken van mij onder uw naam te zetten. Maar als ge mij nu wilt laten, er is een goede *dokumenterie* over de Tweede Wereldoorlog op televisie.

V: Hartelijk bedankt, A****, dat verheet ik nooit. Ik zal u...

O: *kriestoon*

NIEUW NIEUW NIEUW

Uitspraaklessen voor de groten der aarde!

Ben je een belangrijk persoon? Moet je vaak voor grote groepen spreken? Ben je nooit nerveus en komt alles er vlotjes uit?

Volg dan nu de ARNE SMEETS UITSPRAAKLESSEN! In 10 simpele lessen leert u brabbelen aan een ongelooflijke snelheid waarbij niets van uw speech op een waardige manier het publiek bereikt. We leren u foute klemtonen plaatsen, niet opkijken bij het spreken, soms een woord iets luider uitspreken, geen betekenisvolle stiltes leggen.

Kortom, word een waardeloze publieksspreker!

Freddy

door Sh3L14C

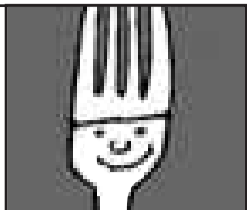
www.shellac.be

Veto geeft weg: een vuile sok die al drie jaren niet meer gewassen is. Interesse? veto@veto.be

Veto zoekt: een propere sok ter vervanging. Prijs overeen te komen.

Veto vindt: maatschappijkritiek best wel kunnen, zolang ze niet te cynisch wordt.

Veto dankt: haar trouwste lezers, Marie-Josée Tuteleers uit Boom.

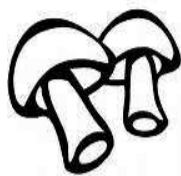

Menu van de week in Alma 1-2-3 7 - 10 oktober 2008

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Gebakken visfilet met Bearnaisesaus en broccoli	4,90
Kaaskroketten met Tirolse saus en groenten A2+A3	2,60
Koninginnenhapje A3	3,40
Spaghetti bolognaise A2	2,60-3,00
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	4,50
Varkensblokjes uit Sri-Lanka met groent rijst A1+A3	4,50
Wienerschnitzel met boontjes en gratinaardappelen	4,50

woensdag

Kippenbout met zoet-zure currysaus en gebakken rijst	2,60
Moussaka met Griekse sla	3,40
Rumsteak met stroganoffsous, gebakken courgetten en kroketten A1+A3	4,90
Koninginnenhapje A1+A2	3,40
Spaghetti bolognaise A3	2,60/3,00
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	4,50
Witloofgratin met puree	3,90

donderdag

Braadworst met bloemkool in room A1+A3	2,60
Cordon bleu met archiducsaus, witte rijst en bonen	4,50
Koninginnenhapje A2+A3	3,40
Spaghetti bolognaise A2	2,60/3,00
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	4,50
Tagliatelli met zalm en spinazie	4,90
Vegetarische lasagne	3,90

vrijdag

Entrecote uit de Auvergne met kruidenboter, een slaatje en friet	4,90
Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst	3,90
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	4,50
Koninginnenhapje A1	3,40
Romige blanquette met boschampionns en gebakken aardappelen	2,60

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg, Justus Lipsius en pauscollege**

(advertentie)

Splinter |

Inschrijving bachelorpaper valt in het water

De inschrijftool voor de bachelorpaper opent op woensdag 1 oktober om 6:30 h. Vanaf dat moment kan je je inschrijven voor een bepaald thema volgens het principe 'eerst komt, eerst maalt'. Dankzij het bedenkelijk vroege uur kunnen we hopelijk een overbelasting van het systeem voorkomen. Veel succes bij de keuze!

Eerst komt, eerst maalt. Of zo werd althans geadverteerd. Ik, en velen met mij, kwam tien minuten voor aanvang, maar maalde grofweg anderhalf uur later. Voor mij was dat gelukkig nog steeds met het onderwerp van mijn keuze, voor vele anderen niet.

Nu heeft de faculteit Letteren (over andere faculteiten kan ik mij niet uitspreken) al door herhaaldelijke problemen en klachten ondervonden dat een dergelijke *inschrijftool* niet werkt, en telkens opnieuw crasht. Iedereen wilt immers schrijven over een onderwerp dat hem boeit. De dwaze veralgemening "een echte student staat toch niet vroeg op", waarop het vroege aanvangsuur gebaseerd is, is niet alleen ronduit beledigend, maar ook duidelijk verkeerd gedacht.

Nu, als deze manier van inschrijven de éénnoog in het land der blinden is, zorg dan tenminste voor een degelijk opvangnetwerk. Ik mailde de verantwoordelijke reeds twintig minuten na aanvang. Een *out-of-office reply* stelde mij onmiddellijk op de hoogte van haar ziekte. Diezelfde mail vermeldde echter ook een vervangster. Ook daarvan geen antwoord. Ik ben me ervan bewust dat 6.30h bezwaarlijk tot de kantooruren kan worden gerekend, maar indien er beslist wordt tot maatregelen als deze, heeft dat voor iedereen consequenties.

Eerst komt, eerst maalt? Welnee! Eerder: degenen met de beste internetverbinding en het meeste geluk winnen. Ik wil hier

niet bombastisch de 'digitale kloof' aanhalen, maar de Dekenstraat opent zijn deuren pas om 08.00h. Toegegeven, bij LUDIT in Heverlee kan je reeds om 06.00h terecht, maar dit scheidt dan weer problemen in verband met bereikbaarheid en openbaar vervoer. En wat te denken van mensen met een trage verbinding? Die moeten dan maar nemen wat overschiet?

Hang anders op een bepaald uur inschrijflijsten op in het Erasmusgebouw. Hoor ik daar "absurd" en "stormloop"? Het crashen van *Toledo's* nochtans de digitale pendant van de elkaar duwende en trekkende mensen. Een blauw oog hou je aan deze elektronische weg niet over, maar een degelijke bachelorpaper evenmin.

Nu goed, de beste stuurlui worden gezegd aan wal te staan. Laat mij daarom een bescheiden poging toe dit al eerder zinkend verklaarde schip op het droge te trekken. Waarom niet werken met inschrijfmomenten per taal? Dit heeft natuurlijk ook zijn nadelen, want als het onderwerp dat je als tweede keuze had reeds passeerde, en je eerste keuze toch vol zit, wat doe je dan? Maar dat heb je met het bovenvermelde systeem ook.

Als er toch graag geopteerd wordt voor een synchrone inschrijving, kan er bijvoorbeeld gewerkt worden met mirror-sites. De onderwerpen komen dus wel gelijk online, maar op andere plaatsen. Het systeem crasht niet, en moest je eerste keuze vol zitten, dan klik je snel (!) door naar je tweede of derde.

Dit alles met het grootste respect voor het technisch personeel van Letteren. Op talloze andere momenten konden wij wel op jullie rekenen. Maar vandaag niet, en het was nogal vroeg op de morgen.

ELS DEHAEN |

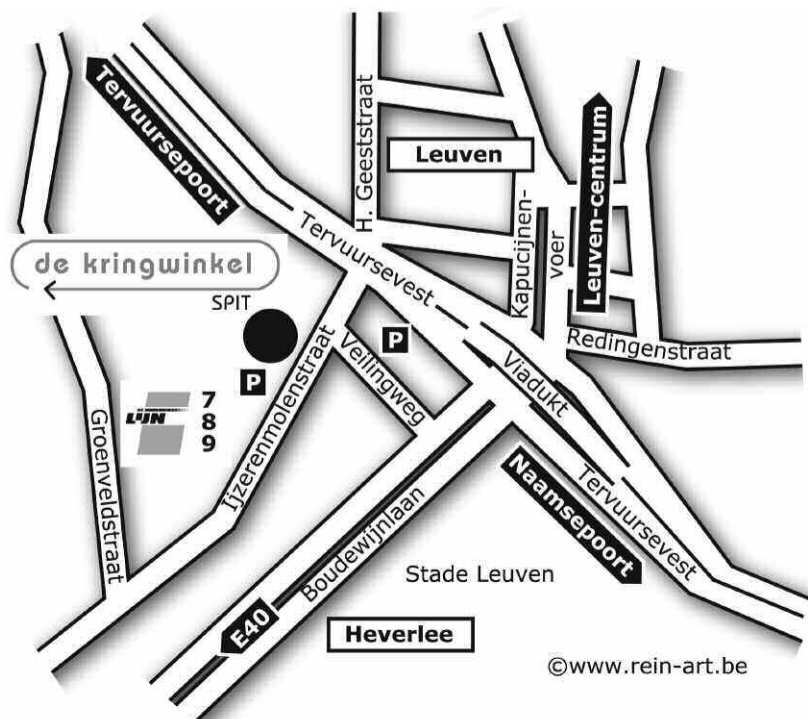
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u
zat: 10 - 17 u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Colofon |

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 1
Dinsdag - 23 september 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ken 'TV-shopping' Lambrechts

Redactiesecretaris & V.U.:
Christoph 'groene Veto 's' Meeussen
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven

Redactie:
Maud 'marihuana' Oeyen, Ruben 'pornoactrices' Bruynooghe, Christine 'kunst' Laureys, Eric 'dubbele beglazing' Laureys, Roel 'Chinese speelgoedbedrijven' Moeurs

Medewerkers deze week:
Jeroen 'diamanten' Baert, Joachim 'sweatshops' Beckers, Pieterjan 'fortisaandelen' Bonne, Nele 'duurzame energie' Bruynooghe, Thomas 'filmrechten' Buysens, Els 'apple' Dehaen, Jelle 'moestuin' Dehaen, Elke 'seniorengym' Desanghere, Jugeen 'antiek' D'Hours, Jonas 'de katholieke kerk' Donvill, Frederiek 'antiterreurwapens' Herregods, Simon 'ontslagpremies' Horsten, Geert 'Russisch gas' Janssen, Ward 'plastische chirurgie' Neyrinck, Pieter 'Disneyland' Schroeders, Liesbet 'olie' Coolen, Kris 'paraplu' Vanelderden, Stephanie 'Bob Dylan cd 's' Verbeken, Bo 'Bo Vanluchenes poëzie' Vanluchene & Ide 'deeltjesversneller' Smets

Cartoons:
Negu, Pieter Fannes & Sh3L4C

DTP:
Ken Lambrechts, Christoph Meeussen, Maarten Goethas, Roel Moeurs, Christine Laureys & Ruben Bruynooghe

Eindredactie:
An Moerenhout & Ken Lambrechts

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Annelies 'marihuana' Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinck (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, goeie investeringen op langere termijn) zijn het gehele jaar welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht vrije tribunes en lezersbrieven in te korten, en/of geheel op het internet te plaatsen.

Dit gat van Veto is alvast kleiner dan dat van de K.U.Leuven

Agenda |

PEDAGOGISCHE KRING
Elektricity
Dinsdag 07/10, om 22.01u in de Lido

APOLLONIA
Dentation White
Dinsdag 07/10, om 22u in MusiCafé

VRG
Openingscantuss
Woensdag 08/10, om 20u in De Valk

MERKATOR
Temptation Party
Donderdag 09/10, om 22u in de Albatros

HISTORIA
OpeningsTD
Donderdag 09/10, om 22u in Musicafé

Sudoku |

		2	6		4		9	3
	6			2	4			
5		4		7				
2	3							
		8			6			
					1	8		
			3		7		5	
		7		4			2	
8	2		9		6	3		

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 10

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Wie durft dit te pellen?

De CM-kern van Leuven organiseert i.s.m. Greenway Veggie Resto van 3 oktober t.e.m. 12 december een wedstrijd waarin studenten hun kooktalent de vrije loop kunnen laten. Wekelijks wordt een winnaar uitgekozen en in de watten gelegd. Wil je meer te weten komen over deze culinaire uitdaging, surf naar:

http://www.cm.be/nl/108/nieuws_home/kokopkotwedstrijd.jsp
of
<http://www.greenway.be>

CM. Op uw gezondheid.

Cultuurkalender |

MUZIEK
Micah P. Hinson + Marble Sounds
Dinsdag 07/10, om 20.30u in de STUK Labozaal (www.stuk.be)
De Jeugd van Tegenwoordig
Afterparty: Aka The Junkies / DJ Willie Wartaal & The Mixfitz
Donderdag 09/10, om 20u in Het Depot, Martelarenplein 12 (www.hetdepot.be)
GO TELL
Donderdag 09/10, om 20.30u in de STUK Labozaal (www.stuk.be)
A stylish swing soirée with Radio Modern
Met: Apollo Swing, Bamboo Apple Cutters, DJ's The Boppin' Benvis Brothers, beautysalon en cocktailbar
Vrijdag 10/10, vanaf 20u in Het Depot, Martelarenplein 12 (www.hetdepot.be)
Receptacle — Wim Mertens Ensemble
Vrijdag 10/10, om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)
Poissance d'amours — Graindelavoix (klassiek)
Zaterdag 11/10, vanaf 20u in de Predikherenkerk (www.30cc.be)

OPERA
Carmen
Dinsdag 07/10, om 20u in de Stadsschouwburg (www.30cc.be)

THEATER
DegrotomonD — SKaGeN
07/10 t/m 09/10 om 20u in het STUK (www.stuk.be)
Auster/It don't mean a thing if it ain't got that swing — De Tijd

Dinsdag 07/10, om 20u in het Wagehuys (www.30cc.be)
Het geslacht Borgia — NUNC & BAFF
Donderdag 09/10, om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

DANS
i!2 / Kobalt Works / Arco Renz
Woensdag 08/10, om 20.30u in de STUK Soetezaal (www.stuk.be)

LITERATUUR
Woest. Eerste afscheidstournee Tom Lanoye
Woensdag 08/10, om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)
Feest in de Boekerij
Happening die muziek, woord en beeld verenigt.
Zaterdag 11/10, vanaf 20u in Bibliotheek Tweebronnen (alle info: www.leuven.be/tweebronnen)

EXPO
Charlotte Beaudry en Agnès Geoffray
Van 08/10 t/m 12/10, vanaf 14u gratis in de STUK Expozaal
De atoomstijl, een installatie van Cor Van Haasteren
(in het kader van 50 jaar Expo '58)
Nog tot 19/10 in de tentoonstellingszaal en galerij van de Centrale Bibliotheek, Mgr. Ladeuzeplein 21

Cultureel verantwoorde activiteiten en/of festiviteiten mogen te allen tijde kenbaar gemaakt worden op cultuur@veto.be. Doen!

Zoekertjes |

Een nieuwe fiets nodig? Een goed restaurantje aan te bevelen, of iemand een gelukkige zes maanden samen toe te wensen? Na jarenlange afwezigheid is Veto 's favoriete rubriek terug. Zelf iets te zeg-

gen, aan te bieden of te over? Surf snel naar www.veto.be en vul het webformulier naar believen in. Misschien staat uw zoekertje volgende week wel hier.

92,9%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

“Té soft, is dat een muzikale graadmeter?”

Het leek erop dat Yevgueni gerust de Brabant had kunnen laten vollopen afgelopen woensdag. Alle aanwezigen in de bomvolle Pieter de Somer-aula waren het roerend met elkaar eens: Yevgueni is de enige Vlaamse formatie die tegelijkertijd beklift, rockt en swingt.

ERIC LAUREYS & RUBEN BRUYNOOGHE |

Veto: «In de Nederlandse pers worden jullie als Boudewijn De Groot evenknie beschouwd. Terecht?»

Klaas Delrue (zanger): «Onze laatste cd (*Aan de Arbeid red.*) is net uitgebracht in Nederland. Het is leuk om meteen de hemel ingeprezen te worden, maar beter dan Boudewijn De Groot zijn we niet.»

Veto: «Hoe komt het dat een publiek van zeven tot 77 jaar oud julie muziek wel kan smaken?»

Klaas: «Ik vind dat eigenlijk maar een kutfrase, maar het is wel zo. Het zinnetje wordt meestal gebruikt voor supertoegankelijke muziek. Toen we in 2005 onze eerste nummers uitbrachten, waren we eerder een buitenbeentje. Al snel bleek dat er best wel wat mensen op dit soort muziek zaten te wachten. Voor jonge mensen was het iets nieuws. De harde kern van onze fans blijven, zoals bij de meeste groepen, wel onze leeftijdsgenoten. En die hebben soms al kinderen van 7 en ook ouders van 50, 60 of 77.»

HEIMWEE

Veto: «Jullie hebben twee nummers met de naam Robbie. Wie is Robbie?»

Klaas: «Robbie is niet echt iemand in het bijzonder. Als ik nummers schrijf, is dat meestal een weerslag van gesprekken die ik heb. Met wie? Mijn broer, generatiegenoten, mensen die zoals ik in de overgangsfase van het leven meer tijd nodig hebben dan anderen om bepaalde stappen te zetten. In die heimwee, twijfel en nostalgie zit de mooiste sfeer om muziek te maken. Dat blijkt ook uit het gigantische succes van Robbie. Toen ik het nummer schreef, kwam die naam bij me op. Bij de tweede cd was er een tekst die perfect in het verlengde lag van de eerste Robbie, vandaar de simpele maar geniale naam Robbie 2. De hamvraag is nu of we dat nog eens kunnen doen zonder dat het flauw wordt. Misschien zitten mensen daar nu op te wachten. Of misschien moeten we het juist niet doen om de mensen te verrassen. We zijn er nog niet uit.»

Veto: «Klaas, jij schrijft de teksten. Maarten en Geert, is het moeilijk om je die teksten eigen te maken?»

Klaas: «Goh, goeie vraag.»

Maarten Van Mieghem (bas): «Ik denk dat wij ergens het klankbord zijn voor Klaas. Uiteindelijk is hij de tekstschrijver en moeten wij ons daarin proberen te vinden. Wij zijn ook maar luisteraars zoals de mensen die onze cd's kopen. Als zoveel mensen houden van de teksten en de muziek, dan is dat het bewijs dat ze heel goed zijn. De teksten zijn universeel. Iedereen kan zich erin herkennen. Als dat niet het geval zou zijn, zou het voor ons als muzikant moeilijker zijn om erin mee te stappen. Op momenten waarin dat gebeurt — niet zo vaak gelukkig — is er een soort van scheidsrechter nodig om eruit te geraken.»

Geert Noppe (toetsen): «Ik denk dat het inleven in Klaas' teksten

echt levensbelangrijk is. Tenslotte geef je als muzikant mee kleur en inhoud aan de songs. Ze worden een stukje van onszelf.»

VERTROUWEN

Klaas: «Geert en Maarten vormen een enorme stimulans voor mij. Doordat we elkaar al zo lang kennen en vertrouwen, werk ik naar iets toe waarvan zij de maatstaf zijn. Als ik weet dat ze iets niet goed zullen vinden, laat ik het hen niet horen. Ook aan mijn vrouw laat ik niet alles horen. Misschien zou ik

gebeurt wel echt. Echt.»

Klaas: «Je moet dat inleven ook niet overroepen. Je bent maar een zanger en maar een muzikant. Als Stijn Meuris een nummer over Engeland speelt, mogen zijn muzikanten dat goed of slecht vinden, ze spelen dat en daarmee basta. Doordat we bij Yevgueni zulke goede vrienden zijn, hebben we een enorme voorsprong op groepen waar muzikanten in loondienst werken.»

«Drie verschillende antwoorden op één vraag. Dat betekent dat we die vraag nog nooit gehad hebben. Eindelijk.»

HYPOCRIET

Veto: «Jullie liedjes zijn vaak nostalgisch en droevig. Heb je de vro-

geven aan een thema dat misschien wel serieus is, dat hebben we onbewust van Doe Maar geleerd.»

Geert: «Wat ons niet altijd in dank wordt afgenomen.»

“Ondertussen hebben we de criticasters een poepje laten ruiken”

Klaas: «*Oud en versleten* is een goed voorbeeld. Er was een verpleegster die reageerde op dat nummer. Ze zei: sorry, ik ben een verpleegster van demente mensen en ik kan hier echt niet mee lachen. Maar op datzelfde forum reageerden tien andere mensen die het wel

criticasters een poepje laten ruiken, want wie speelt er nu in Het Depot, de AB en andere bekende zalen?»

Klaas: «Nu denken organisatoren: stom dat ik die mannen niet eerder

heb gevraagd, want 't spel is binnen drie weken uitverkocht. Dus volgend jaar staan we op dat Student-enwelkom. Schrijf dat laatste maar niet te groot, of we mogen nooit komen.»

JURY

Veto: «Tien jaar geleden werden jullie ontdekt in het Leuven Interfacultair Songfestival. Komen jullie daar nog wel eens?»

Klaas: «De laatste twee jaar zat ik in de jury. Toen wij daar zelf speelden, stonden we absoluut nergens. Er zijn heel veel groepen die daar spelen en een maand ervoor elkaar voor de eerste keer zien. De muziek is er dan ook navenant. Als je zelf tien jaar verder staat, is het verschietsen om naar zo iets te gaan kijken. Je kijkt dan eigenlijk in de spiegel. Gelukkig zitten er altijd een paar dingen bij waarvan je weet dat ze het kunnen gaan maken. Bijvoorbeeld dat meisje dat nu gewonnen heeft, Laun heet ze denk ik. Ik had haar al gezien op Open Mic (in Het Depot red.) en was onder de indruk van haar speciale stemgeluid.»

Veto: «Jullie hebben een duidelijke band met Leuven. Wonen jullie hier nog?»

Klaas: «Ik woonde tot twee maanden geleden in Leuven, nu ben ik verhuisd naar Mechelen. Ik werk ook nog halftijds. Met Yevgueni erbij is het heel druk in de zomer en tijdens opnameperiodes. Maar te druk mag het niet worden. Dan is Yevgueni Yevgueni niet meer.»

KOZIJN

Geert en Maarten: «Wij zijn neven uit Melsele, kozijnen zoals dat daar genoemd wordt.»

Klaas: «Maar gast, een kozijn is een venster. Dat gaat de titel zijn van dit artikel: een venster is een kozijn. Anders moeten we die anekdote van tijdens het Interfacultair nog eens vertellen, dan kan dat nog maar eens de titel zijn. Dat was zo iets als: chance dat het Lemmens toen niet meedeed, of onze carrière had er volledig anders uitgezien.»

Veto: «Wanneer komt de nieuwe cd eraan?»

Maarten: «We nemen die op in november of december. Op 19 maart vind je hem in de rekken. Van Kannibaal naar *Aan de Arbeid* hebben we een hele grote stap gezet omdat we pas bij de tweede cd met onze volledige bezetting van vijf man in de studio mochten. We willen nu net iets anders doen. Daar zijn we keihard mee bezig. Op *UurKultuur* brengen we alvast een aantal nieuwe nummers. Pas op, ze zijn verre van afgewerkt. Maar Leuven lijkt ons een goed testpubliek.»

(Foto: Frank Heuts) ©

dat beter wel doen, want zelf ben ik al enorm kritisch voor mijn teksten. Samengevat: ik schotel mijn muzikanten niets voor waarvan ik denk dat ze het niet goed zullen vinden.»

Geert: «Het gaat niet alleen over goed vinden, ook over jezelf erin terugvinden. Een nummer als Robbie raakt je ook als drummer, bassist of pianist. Zulke thema's kan je enkel overtuigend brengen als de teksten je diep van binnen prikkelen en iets in je losmaken.»

Maarten: «Dat is net wat ik wou zeggen. 't Is net omdat de teksten over iedereen zouden kunnen gaan, dat het voor mij niet moeilijk is om me erin in te leven. Ik denk dat het veel moeilijker zou zijn om als muzikant in een groep te spelen met een pure singer-songwriter die niks anders doet dan over zijn eigen gebroken relaties zingen.»

Geert: «De eerste keer dat Klaas een nieuw nummer aan ons voorstelt, stelt hij zich zeer kwetsbaar op. Wij proberen dan in dat nummer te kruipen. Dat proces valt moeilijk te beschrijven, maar het

lijkere deuntjes nodig om de cd's niet te laten overhellen naar het donkere?»

Klaas: «Ik ben daar heel hypocriet in. Soms erger ik mij blauw aan cd's die van begin tot einde droevig zijn. En soms vind ik dat dan weer supergoede cd's. Ik vind het een *must* dat een cd van alles wat heeft.

“Oudere mensen deden het bijna in hun broek van euforie: daar is de kleinkunst weer!”

Tekstueel slaan we vaak over naar het serieuze, dan mag het muzikaal al eens met een knipoog. We hebben geleerd dat mensen dat wel appreciëren. Zo hebben we van *Oud & Versleten* een *Bollie en Billie* popnummer gemaakt. Het rare is dat mensen op festivals met dit nummer keihard meespringen en meeklappen, terwijl dat nummer over euthanasie gaat. Een popdraai

goed vonden en die ook in de zorgsector actief zijn.»

Veto: «Op het Leuvense studentenwelkom worden jullie niet gevraagd wegens *té soft*. Is dat erg?»

Klaas: «We vinden het soms wel erg om in dat hoekje gestopt te worden. Maar we zijn daar al lang uitgekropen. Té soft, dat is toch geen

muzikale graadmeter? Soft is een verkeerd woord. Als je ziet welke dingen dan wel op dat Student-enwelkom spelen.»

Geert: «We komen zelf uit het alternatieve muziekcircuit. In het circuit van die clubs worden we vaak als een buitenbeentje nagestaard. Omdat we in het Nederlands zingen ziet men ons als een apart genre. Ondertussen hebben we de